OL. I QUARTERLY No. 1

The Andhra Herald

(Organ of the Andhra Students Union)

OCTOBER, 1925

EDITOR: G. V. RAGHAVAYYA

ublished by **S. V. Suryanarayana, B.A.,** for the Andhra Students Union,
88, Big Street, Triplicane, Madras.

udents Re. 1 per year *Non-Students Rs. 2 per year*

PATRONS.

M.R.Ry. The Hon. Sir. A. P. Patro, *Kt.* B.A., B.L. M.L.C. Minister for Education

„ Rao Bahadur C. V. S. Narasimharaju Garu, M.L.C. Vizagapatam.

„ Desoddharaka K. Nageswara Rao Pantulu Garu, Madras.

„ Rao Bahadur A. S. Krishna Rao Pantulu Garu, M. L. C. Nellore.

„ T. Prakasam Garu, Editor, *Swarajya*, Madras.

„ Burra Satyanarayana Garu, B.A., B.L., Madras.

„ Ganti Lakshmanna Garu, B.A., B.L, Madras.

„ Sami Venkatachalam Chetti Garu, M. L C, Madras.

„ Pappu Somasundaram Pantulu Garu, B.A., B.L., Madras.

„ Pinjala Subrahmanya Sresti Garu, Madras.

„ Pillalamarri Anjaneyulu Garu, B.A., M. L. C., Tenali.

„ B. Venkata Ratnam Garu, M. L. C., Ramachandrapur.

„ V. Venkateswarlu Garu, Proprietor, Vavilla Press, Madras.

„ S. Munuswamy Chetti Garu, Madras.

„ K. N. Kesari Garu, Proprietor *Kesari Kuteram*, Madras.

„ K. Pattabhiramayya Garu, Kakini Mahal, Machilipatnam.

SYMPATHISERS.

M. R. Ry. T. Sundara Rao Naidu Garu, B.A., B.L., Madras.

„ B. Somayya Garu, B.A., B.L., Madras.

„ Challa Rama Rao Garu, B.A., B.L., Madras.

„ B. Jagannadha Doss Garu, M.A., M.L., Madras.

„ P. Suryanarayana Raju Garu, B.A., Pleader, Amalapur.

„ M. Veerabhadriah Garu, B.A., Vakil, Machilipatnam.

„ V. Suryanarayana Garu, B.A., B.L., Vakil, Triplicane.

„ P. Bapiraju Garu, B.A., B.L., Mylapore.

„ S. Govindarajulu Naidu Garu, B.A., B.L., *Bar-at-Law*.

„ M. Narayana Rao Garu, B.A., B.L., Professor, Law College.

FOREWORD.

The Andhra Students Magazine is a novel venture which deserves success I have my doubts regarding our capacity to institutionalise our enthusiasm, which is the social analogue of habit in the individual Think how ideas, feelings and habits are at variance with each other, and it will explain the ironic coincidence of high intellectualism with pitiful conduct in our countrymen However let not age intrude the pale cast of thought on the enthusiasm of youth. None would be happier than myself if my apprehensions prove to be foolish fears.

A Students Magazine should be like democracy—a magazine *for* the students *by* the students The by is more important than the for. If it is a Magazine written by elders for the students, it would be a continuation of the class-room lecture, which not being worth reading by the clientele would not be worth writing Generally speaking no article should find a place in such a magazine which could legitimately find a place elsewhere What is wanted is a new type of magazine and not an addition to the series now existing.

Self-expression should be its law of life—self expression by the students I would like all the articles to be written by them, they should review books, the current events of the day and generally give the elders a bit of their mind Descriptive accounts of the chief events in each college, with a proper appreciation of the heroes and heroines thereof, if any, should be published Cricket, Tennis, Football, Hockey and other matches (excepting matrimonial) should be recorded, as also very very brief accounts of the proceedings of Literary, Debating and other Societies. A Students Magazine should be a mirror of their life, such that a large number of students would naturally desire to keep bound copies of the numbers to turn to and turn over, when they reach the age of fond restrospection

No article should normally exceed half a page. In this respect there can be no better model than the "World's Work". And there should be illustrations, including the photos of academic heroes and heroines And of course there should be a grant made to the Magazine by the University!

C R. REDDY.

CONTENTS.

1. ENGLISH.

2. TELUGU.

Late Desabandhu C. R Das

Man truly reveals himself through his gifts and the best gift that Chittaranjan has left for his countrymen is not any particular political or social programme, but the creative force of a great aspiration that has taken a deathless form in the sacrifice which his life represented.

Rabindranath Tagore.

The Viswabharati

The Andhra Herald

OM !

** You have my best wishes and I wish the enterprise every success.*

A. P. PATRO

OURSELVES.

"If books and laws" observed Dean Swift "continue to increase as they have done for fifty years past, I am in some concern for future ages how any man will be learned or any man a lawyer" This remark of the great Irish satirist is being applied with an apparent analogy to the world of news, reviews and magazines of the present day, most of which are rising like mush-rooms born to-day and buried to-morrow like Solomon Grundies Nevertheless, thoughtful observers cannot help conceding that in the first place, the magazines and reviews extant at present are in themselves few and far between, and secondly that among them, media, have been wanting professedly devoted for the expression and assertion of the grievances and ideals of the student youth It is therefore with a view to remove this long-felt want that the magazine has been organized under the auspices of the Andhra Student's Union.

Needless to say, our aims and ambitions are many and varied To begin with, it is our cherished object to cultivate among the Andhra youth an *esprit de corps*, to mirror and to consolidate our student life and thought, allowing amidst the intense unity a margin for a rich diversity of hue and colour The creation of the concept of a cultural unit in its all and in its whole, as it has already been a linguistic, social and historic unit in the past, is one of the primary aims of the organisers It is our conviction that without the visualization of such a predetermined concept imbedded in the thought and tradition of the intellectuals, it is not possible to make the Andhra a potential factor in the national existence Bengal to-day with its poets and prophets, saints and scholars, men of thought and men of letters, statesmen and educationists, is the one province that has visualized its entity as a factor in the Indian nationhood

* The Honourable Minister's Message will be published in the next issue—*Editor*

This cultural eminence on her part is in its turn largely due to the unceasing and stupendous efforts being made by her Alma Mater. It may be said without any fear of contradiction that Andhra has incurred a very serious disadvantage in not having a University of her own for the last so many years Happily the day seems to be within sight when the Andhra youth will have the privilege of having an Alma Mater of their own, serving as the embodiment and living voice of all that Andhra has stood for, her ideals and institutions. The civilization of a race is to be measured not by its wealth or its power, but by the culture and conduct of its classes and the standard of morality in its masses 'That country is the best' said John Ruskin 'which produces the largest number of happy human souls' and we earnestly hope the Andhra University will create the *beau monde* for her youth, and devote itself in all steadfastness to the ideal of ever perfecting the imperfect in man Accordingly it will be a paramount ideal with us to make every possible effort to see that the new University will stand as an inspiring centre of culture and learning and as a beacon-light for her youth and on a par with the progressive Universities of the age.

From the institutional point of view, we aim at the preservation of all that is goodly and all that is beautiful in her tents and in her tabernacles The fundamental note of the Union is, a Courageous Return to herself, her own culture, her own civilization, her loyalty to the law of her own history, her own individuality—the God-given inspiration of her own life If we do not stand for the obliteration of the sub-structure, we are vehement in our zeal for the extinction of those excrecences and superfluities that have crept over it, consciously or unconsciously in the course of rolling ages. It is on the bed-rock of mutual understanding and appreciation, compromise and conciliation and finally assimilation of all that is noble, strong and good in East and West, so far compatible and consistent with the genius and ideals of the race that we aim our construction of the nationhood Controversial and party politics have no place in our theme.

Again, as every language is a temple in which the soul of her nation is enshrined, we have made sufficient accommodation for the diffusion of the popular and progressive thought-currents of Telugu literature, and we hope the Journal to picture in sufficiency and fidelity the great Renaissance that is now passing over our province.

Besides, we will not lack in our efforts to envisage to her youth, the prominent role played by her ancestors in the fields of jurisprudence, arts, science and religion, as in those of colonization, empire-building, industries and commerce, how they carried the banner of civilization to lands far and near and how they had been responsible for the long achieved predominence of India in the industrial world and to secure the deserving fame to her country-men as the 'Frenchmen of the East' And this we will do not merely as a matter of historical pastime, but with a view to foster the instinct for the evaluation of national as opposed to communal values.

It is with these considerations that the *Andhra Herald* is venturing to make its appearance With the blessings and benedictions of the Andhra public and the co-operation of her youth, we hope the Journal will succeed in its mission to preserve, foster and promote the spirit of fraternity and kinship and cultivate intellectual communion in mind and body, in feeling and spirit, with the ultimate object of making the Andhra a reality and a factor to be reckoned with in the cultural circles of the country.

STUDENT LIFE AT A UNIVERSITY

By Mr. R. M. Statham

The Editor having asked me to write on the above subject, I obediently take up my pen, though I doubt if I can contribute anything very new or very valuable This article will at least have the virtue of being short since I understand the matter must go to the press immediately

"What is wrong with the present system of education?" is a question repeatedly debated on public platforms and in the press But the query should really be "what is wrong with the interpretation or working of the system?" A system, like a University Act, is after all only a bare skeleton which has to be made into a living force by the workers in the field of education. Any system of education needs personality behind it to make it a real and living thing You can't, for example, legislate for the most important factors in education You can only allow room for their action The personal equation in education is nine-tenths of the problem Under any system of education there will be terms to keep, lectures to attend and Examinations to pass, but these are only the forms not the spirit

The whole process of a boy becoming a man represents the spirit of University education Now a boy may mentally develop into a man by merely having a private tutor for a number of years but he is likely to miss the essence of what we consider best in education A boy may enter a University, in the manner which used to be possible in the United States, by joining a correspondence course and he may qualify for a degree by the help of the post office but he will not be educated Both these boys may receive excellent tuition and both may read the works of great Scholars but both will miss the contact with other students and with life which is the essential character of true University Education The larger the gathering of students and teachers the greater the contact which is the reason why unitary Universities are preferred to affiliating ones

Students now in Colleges are apt, not unnaturally, to underestimate the value of the educational factors of which I am writing They are inclined to think that the preparation for and the passing of the degree examinations are the two main things for which a University exists But a country looks to its Universities not merely for scholars but for men of character, good citizens, administrators, pioneers, leaders and the like A youth acquires, or should acquire, at College the qualities necessary for the foregoing Pettymindedness, selfishness and inherited prejudice are suppressed by the corporate needs of his team, his college and his University, shyness, indifference and hesitation are removed by the initiative learnt in debate and discusion, sound judgment, broadmindedness and tolerance are evolved from contact with other types and new ideas, leadership is acquired in the arena of sport, fortitude, endurance and uncomplaining service are fostered by the subordination of self in the general needs of a corporate life and character is formed from the contact of student with student and student with teacher, from the friendships began at College and from the tradition and inspiration of University life The fuller the students' life at the University the greater the opportunity for all the best educational factors to come into play For many years past in Madras we have been sadly lacking in students' activities organized by the University There has been no University Debating Society, no organized University games and University Lectures have been few and far between,

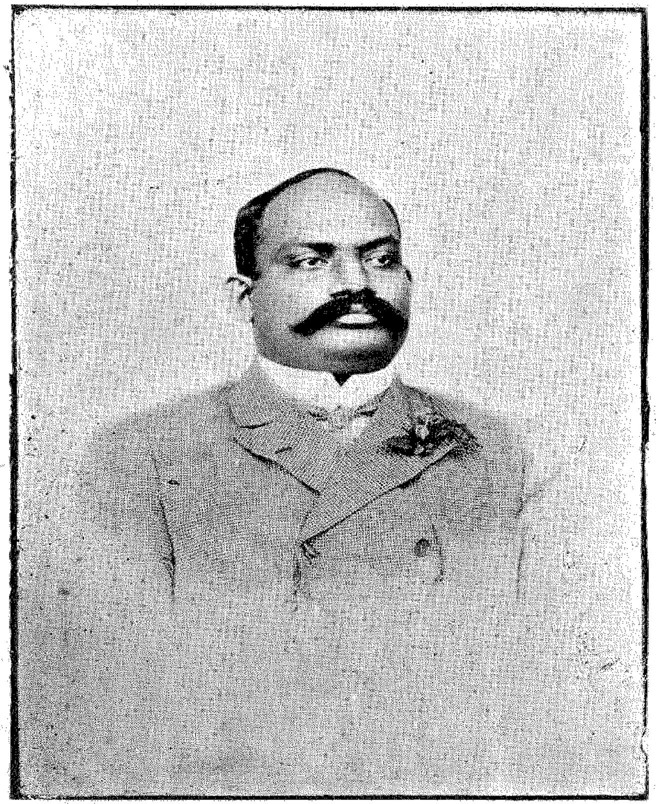
The debating halls of the Oxford and Cambridge Unions have been the training grounds for some of the most famous speakers, lawyers and statesmen in the Empire. The boat-race and the Vassity Rugger and Cricket matches have laid their impress on the very life of the nation and athletic prowess has often merely been the foundation for remarkable powers of endurance and heroism in war and colonisation The spirit of co-operation and of service has its roots not in books but in youthful struggles at school and college

There ought to be no question of people saying that what is good for Oxford and Cambridge may not be good for Madras. It is not a question of curricula or special training Character forming is a world process not a local one and self restraint, co-operation, courage, intiative and self-sacrifice can only be learnt by common methods Madras University should repeat its experiment of 1913 when it played Bombay University at Cricket and inter-University athletics should become an integral part of University life

Madras has the Sea, a river and many tanks yet there is no University swimming or boating club There is as yet no University Journal though several students magazines have been born to die I sincerely hope the present Andhra Journal will live and be of permanent value The temple or mosque should not be forgotten as part of the life of a student while at College A school or college Chapel is often the sub-conscious background to a man's life It is impossible to underrate, for example, the value of the beautifully situated mosque in the Aligarh University or of the Hindu Temple at Benares University

If students would only realise that a University is not merely a graduate manufacturing machine but a place where golden opportunities are offered to them to fit themselves to be men, strong men, wise men—men of value to their country, then they would also realise that games, debates, friendships, independent reading and all the catalogue of college pleasures represent, in addition to the acquisition of high scholarship, the real values in University Education.

Sir A. P. Patro

సర్ ఏ. పి. పాత్రో

Mr. R. M. Statham

శ్రీయుత ఆర్. యమ్. స్టాథం

THE ANDHRA UNIVERSITY BILL.

By Prof. M. Venkatarangiah, M.A.

The Andhra University Bill has after its introduction into the Legislative Council been studied from different points of view. The administrative machinery created for the working of the act and the functions entrusted to the various statutory bodies do not call for many remarks as they do not show any marked departure from traditional and accepted lines This short note tries to examine how far the bill makes provision for the fulfilment of the objects of the University as given in the statement of objects and reasons appended to the bill.

The framers of the bill have stated that its special features consist in (1) the recognition that Telugu should be the medium of instruction in the University and (2) that with a view to solve the problem of middle class unemployment the University should provide instruction in industrial, commercial and technological subjects in preference to arts and sciences. So far no objection has been raised to the inclusion of these two items. It is agreed on all sides that they are of a very highly commendable character The question however is whether the bill in its present form can bring the realisation of these objects any the nearer.

In no section of the bill is it laid down that Telugu should be the medium of instruction It is only referred to in the statement of objects and reasons as an ideal to be kept in view It is known that for some years past the question of medium of instruction in our schools and colleges has been actively engaging the attention of our educational reformers, and there is a large body of opinion in favour of the Vernacular as the medium The framers of the bill have to be congratulated on the boldness with which they express their concurrence with this view of the matter, but it is regrettable that the action necessary for translating the idea into a fact is left to the University bodies to be subsequently created. We do not know exactly what the personale of these bodies is likely to be, and whether the members entering them will have sufficient earnestness and enthusiasm in the matter. They may contain a large number of people ignorant of the Telugu language and its capacity as a medium for higher instruction. The Academic Council which is the body that will be concerned most with this subject may contain a large number of individuals holding views opposed to the Vernacular medium. It is likely to be argued that with Telugu as the medium the field for selecting the teachers of the University will be narrowly restricted, and several other problems of vested interests will arise There is therefore no guarantee that the ideal will be given effect to within any reasonably short period of time after the commencement of work

The stand-point therefore of those that wish to see the incorporation in the act itself of a section making it obligatory on the University to impart all instruction in Telugu is a reasonable one It may be regarded as revolutionary by several people, the government may not be favourably disposed towards it The raising of this issue may create opposition to the whole bill in the legislative council and delay the establishment of the proposed University. These are practical considerations not to be lost sight of with reference to this question; and it may be that the Minister did not adopt this particular line of action out of prudence and not out of want of will. All the same it is worth the while of the Council to discuss this subject and find out if it is not possible to give legislative sanction to the Vernacular medium Otherwise there is a great danger of this remaining merely a

pious hope For, what is it that prevents the Madras University, for instance, from adopting the Vernacular medium. The Madras University Act does not prohibit it It is entirely left to the discretion of the Academic Council It is the lack of agreement among the members of this body that has stood in the way of this desirable reform. Is there any reason to think that there will be greater agreement among the members of the Academic Council in the Andhra University? If what is required is not merely the expression of an ideal but of its realisation in practice, it is necessary that the bill itself should contain some section on this subject

It is not an exaggeration to say that the Telugu country is now passing through a period of Renaissance and the Telugu literature has become more varied and vigorous than what it was 20 or 25 years ago. Successful attempts have been made in books, journals, and other publications to produce, valuable literature on historical, scientific, political and economic subjects, and a leading part has in all this been played by professors actively engaged in teaching work in colleges This is only referred to in order that it may be widely known that there are people who are capable of expressing themselves clearly and accurately in lecturing on technical subjects, and the adoption of the Vernacular medium cannot be regarded as impracticable in the Telugu country.

If this improvement in the bill suggested here is not made by the legislative council the proposed University loses one of the special features claimed for it. To make the feature a reality only two courses are open The voters responsible for electing members to the various University bodies must see that only such candidates are chosen as are likely to be favourable to the Vernacular medium This responsibility is all the greater on those that have to select members of the Academic Council, and public opinion should be alert and strong on this issue at the time of elections. A second course is to put the publication bureau on a sound footing from the beginning. For it is this body that will have to see that suitable text-books are produced on the various subjects of University study and it is on the rapidity with which books are published that the chances of adopting the Vernacular medium will depend. The Syndicate and the Senate should recognise that this part of their work is of far greater importance and value in deciding the future of the Andhra University and its reputation.

Opponents of the introduction of Vernacular as the medium of instruction in high schools have been arguing that so long as the university does not adopt a similar course it will be detrimental to the interests of students to do any such thing in schools. Being accustomed to instruction in Vernacular throughout all their school life they may find it impossible to follow the lectures delivered in English in colleges. This argument will lose all its validity and strength if reform is introduced in the University itself to start with.

The second special feature of the proposed Andhra University is the starting of technological colleges with a view to provide employment to the graduates In this as in regard to the first special feature the Andhra public should not be too sanguine and should be prepared to face disappointment. The framers of the bill seem to be labouring under a misconception when they conclude that the starting of such colleges will really give relief to our graduates Of course it is true that a very large proportion of graduates turned out in thousands by the Madras University are not able to get employment suited to their capacity, intelligence and standard of life and that in many cases their earnings are insignificant when compared with the cost they incur in

getting themselves qualified for a degree. But at present this is true as much of graduates in engineering and medicine and the holders of diplomas in agriculture as of the graduates in arts The government is not able to absorb them and there are very few private organisations in the country in need of such expert graduates. If an agricultural college, an engineering college, an institute teaching leather chemistry or ship-building are started by the Andhra University and our young men become proficient in these subjects, where are the engineering, tanning and ship-building industries in the Andhra country likely to employ them? The course of their education will necessarily be more costly and there will be no greater certainty of their earning a decent livelihood Even those few young Andhras who took the trouble of going to foreign countries and received degrees in engineering etc., have not been able to secure employments befitting their qualifications and how will it be possible for the hundreds of graduates of the Andhra University with all their technical knowledge to fare better?

This problem of middle class unemployment is to some extent due to political conditions and to a far larger extent to the economic backwardness of our country as a whole to which the Andhra province is no exception. Agriculture is still the main industry of the Andhra country. It is organised on a small scale, worked with little capital and cheap labour and does not therefore demand the services of graduates in agriculture We have to wait for a stage when agricultural production is organised on cooperative lines and when, as a consequence, each village or group of villages can afford to employ an agricultural expert. It may similarly take a long time before the Andhra country, inspite of Vizagapatam getting a good harbour and the Raipur railway line being opened, can boast of any factories, hydro-electric schemes, mining industries, and dockyards. There will be a real and effective demand for graduates in technology only after such industries are started. The University cannot create them. Sufficient capital and enterprising ability are required before industrial improvments can be carried out The only large scale business—The Carnatic Paper Mills—so far attempted in the Andhra country has not been quite a success. With such facts before us it is idle to hold out the hope that Andhra young men will as a result of the working of the University meet with better luck in their laborious search after suitable means of livelihood The struggle for existence will be quite as hard and as severe in future as it has been all these years unless industries are organised on a larger scale. The industrial improvement must come first and then it will be time for the University to consider how the demand for experts in industries can be supplied. This was what happened in England and some other Western countries where Universities on new lines were started. We cannot successfully imitate them in respect of Universities unless our country becomes similar to them in respect of economic organisation Our University must be in conformity with our environment and we ought not to try to work it with any expectations which under the existing conditions of our country may be impossible of realisation.

It is not meant however that it is not the function of the University to start colleges in technology. But it must be recognised that the object in doing so should not be primarily utilitarian The promotion of knowledge for its own sake ought to be the guiding ideal. The thousands and tens of thousands of scholars of the Ancient Indian Universities and the scholars of the Medieval Universities of Europe were attached to the Universities not by the prospects of making money, for they were all of them wedded to a life of poverty. It is to men with such ideals that a University must appeal. It may do

other things but they are only its bye-products.

There is one other reflection which the study of the Andhra University Bill suggests The starting of colleges, the carrying out of the necessary publication work and the fulfilment of its other objects depends entirely on the adequacy of funds. Several lacs of initial outlay and recurring expenditure will be required. But nowhere in the bill is financial guarantee given by the government. There must be a statutory minimum of government contribution which will of course be supplemented by private donations The legislative council should not be satisfied with merely passing an ambitious act, it must insist upon due provision being made for help from public funds.

THE DEW-DROP

(A play in flowers.)

Jasmine —Yond from the unseen, why slacken and delay to speed to my breast? I swelled in vain and swooned at naught—unfolded my arms in dreams of thy approach, sighed all my airs that I had stored for thee, and now lie sunken, all spirits lost!

Ah, no? my beloved, how callous, cruel and uncourteous?

Dew-drop —Dost thou misbelieve my intent? Could'st thou know the whirls in my way? In our home, the cloud, we are packed for life—and out Lord the Sun never lets us loose Prayers, entreaties or bargains, nothing would do—not even a threat to pour in a body on that 'lump of fire': And when we fall in regiments to parade at thy foot, how can I climb to thee—or who knows thou shouldst be trodden down in the barbary of ash. On pain of death, I could not tear from my block for the envy of my 'Co's.' They would pinch and would frighten—insinuate and bar my path. And in secret moments of drowsy night when all is dark and the regiments lie at rest to the lullaby of the waves that winnow warm winds—then would I rise up to steal to thy bosom—But Lo! the petrol thunders—and the lightning flashes over the treachery of the night Long and wearied nights passed by and wearied vistas bore my mind Trial after trial brought me to thy fold. All for *thy* sake, my dearest Jasmine!

Jasmine —Yes, yes. What for these wearied weavings! But let that alone. See, my mother makes a longer face, hides me under leaves and looks on me with care and reserve But, hour after hour, I steal from my robes—come out into the free in vain longing for thee when that terrible "wind" robs all my fragrance. I remain shy and helpless blushing to the wasteful wilds! Now how superb happy feeling thy cool presence for whom I flushed and pined!

Marigold.—Sister Rose, in what mad passion is this youth of the Jasmine flutter-

ing? How it chuckles and shifts so shyless and firm in the first flush of youth!

Rose—But see, she puts off all guard in putting on airs of *us* the greater ones My modest fried, the kethaki, is ever so shy and reserved that she veils herself and hides in the closest zenanas of the forest Lovers are all the more after her—penetrate through shades and through thorns to triumph at her praise. Why not this imp of a Jasmine heed her elders?

Champak—Well, well But what of you that would strut so proud in all the grandeur of boasted colour and mighty form that thou shouldst pose to sway all flower kind —so immodest and so vain.

Rose—Hush, thou petty one And Marigold, isn't it but proper that thou should fall in my shade, when the Queen trots by my side—plucks me with her saffron fingers—kissing me wholly and swallowing my sweetness and decks her locks with the presence of my form? Should'st thou not then lie bent of shame at the wanting cajole of the gracious Queen?

Marigold.—But the farmer-lass hastens in her careless pace, singing the gay refrain—not weighed by sorrows, not measured by cares —and straight-way lopping me off fills all her heart with my wholesome draught Let your morose Queen, always after a shadow pining, plotting and never contented—with a heart burdened with the food of speculation, let her alone delight thee.

Rose.—Is that your solace!

(*A mighty wind makes all flower-kind shudder*).

Jasmine—There he comes, my dear dew, there he comes—your detested rival!

(*Clutching the dew-drop firmly in the midst of her petals*).

See, he has been troubling me all the day He would come soft and slow—lull, cajole, entreat—and when I scornfully unmind him, he would shake me ruinously and pass for the while. But now, he may flow you down and torment me in his whirls.

Dewdrop—Thou proud and buoyant being, heed that my regiments are just by. And the wilds which live by me would come up as one to shelter my mistress from the threats of a highwayman, that you are.

(*The wind blows even more vigorously*).

Ah, friend, would'st thou show thy might upon my helpless mistress? Why, thou cannot move by a hair the locked-up kethaki or even threaten the lusty Marigold!

Wind.—Aye—So Thou puny one, that would'st become a pearl at the morning's beam, learn to know that thou and thy army are at my mercy, at my whim, at my pleasure. I can blow you into the main or you can only fall to feed these forests But dost thou encroach upon the treasures of my realm? Silly traitress, thou betraying Jasmine, thou art doomed if thou dost not change.

Jasmine.—I am for thee, but for thee, dearest dew! * * *

(*The wind blows tremendously and the Jasmine over-burdened with the weight of the dew-drop falls down on earth*)

T. RADHAKRISHNA.

FROM LONDON TO BERLIN—BY AIR

(An extract from my diary of travel)

by Mr. P. Chenchiah, M. L.

My mind was made up rather suddenly and lest prudence should countermand counsels of adventure, I purchased my ticket and reserved my seat, much in advance.

My announcement that I am travelling by air was not received with acclamation by my friends Indeed they hinted that I am fool hardy The following snatches of conversation with my friends indicate their attitude.

R I will prepare your obituary notice in good time

Miss S — I will look up the 'accident' column everyday.

Mr. T.—Why are you playing these monkey-tricks away from home, my dear man.

This was not cheering—not by a long way. Add to this, on the eve of my starting, London Evening papers were full of an aeroplane crash It is then that I perceived the wisdom of having cut off all retreat by purchasing the ticket in advance.

Victoria Hotel,—Northumberland Avenue, is the air Station for London. Passengers are picked up by air-line's auto-mobiles at the hotel and are driven to Croyden, where they catch the aeroplane. By 7 a.m., I was at the Restaurant, finishing a hasty 'Chota.' Before I had finished, the waiter whispered that the Car is waiting for Croyden passengers —a gentle hint that I should hurry up. Parting ceremonies—consisting mostly in 'tipping' hotel attendants took another five minutes It was 8 a.m., by the time I stepped into the car

The journey to Croyden.

There were already three passengers in the car—an Englishman, a German, and a Dane —a batcha of twenty years. A liveried attendant checked a list of passengers which he held in his hand. Not finding the Englishman's name on the list, he was asked to get out. He took it in no good humour and protesting imprecations and vengeance on all and sundry—walked off in a huff. So by the time we started we were only three. The conversation was not inspiriting. The treatment accorded to the English-passenger served for a little while. British Empire Exhibition kept up the languishing conversation for some time longer. The German wanted to know if he could get a car at Croyden. Nobody vouch-safing a reply, he lapsed into silence for the rest of the journey. It was a delightful drive in refreshing morning weather. London was not yet awake. There was no traffic in the streets. So we sped quick and reached Croyden in half an hour.

Croyden.

Croyden the air-station of London is a big plain, studded with sheds, booths and hangars. Neither the plain nor the buildings are beautiful. Compared to a Railway station, Croyden is dull and dready. We went into the office and were told that we have an hour to wait. The German was told that his 'plane' will not start till 10 a m. and so, much to his chagrin, he was counted out and the passenger list dwindled into two. I looked round and found that the posters on the wall were as cheerful as my friends in London. From one side I was advised to insure my life. From another the query is put as to the provisions I am making for the family. I sought refuge from these disconcerting advises, in the restaurant and consoled myself with a cup of hot tea.

I was weighed along with my luggage. The Company allows the passenger one hundred

pounds including himself This done, we were taken to the plane and introduced to the pilot, with whom we shook hands Ours was a biplane by name Duren and the pilot was a German. Duren was pawing its hoofs, like the magic horse, ready to mount and carry us across the seven oceans. The pilot, the magician who is to work the miracle, was ready clad in Balaclava cap, close fitting Jersy—the familiar picture in the illustrated magazines inspired into life. He looked at us with profound indifference and chilled all attempts of the Dane at familiarity. The last lugubrious touch was given when life belts are fitted to us and we were taught how to inflate them in case of an accident at sea The idea was, should we fall into the sea, we will be kept afloat. I ventured the question, "What. if we fall on land?" The pilot shrugged his shoulder, so much to say "don't worry, you will then mount to heaven quicker than a plane." The propeller started. The engine buzzed. A tarnado, on a minor scale all round us. We were helped into the plane Door closed. Bump, Bump; Bump. Before we realised it, we were mounting slowly up. The journey has begun.

First impressions.

My first impression, after the novelty of the thing has worn off, is the nerve racking rattle of the engine. You have no analogy to it in any form of locomotion. The train, car, steamer, are not anywhere near it. The deafening noise enshrouds you, pierces you through and through. It concentrates your attention exclusively on itself. The vibration sets your body a throb. Life from a aeroplane is lived, controlled and guided by the penetrating rattle of the engine. The music of the engine follows you as a refrain, in your journey.

The next impression you gather relates to the nature of motion of an aeroplane. It is a combination of a car, train and steamer There is the pitch and toss of the ship The feel and thrill of smooth motion reminds you of the train The pilot at the wheel gives the illusion of a car But above all an aeroplane is a bird and behaves like one Like a sprightly bird, now, it folds its wings, and drops down a hundred yards sending your heart up with a thud, now it jumps up, bringing you down from your seat, now it spreads its wings wide and floats gracefuly like a kite in the sky.

From the cloud-land.

I looked down and observed the earth. It is a delightful and inspiring vision to look down from heavens on the world below and see it as Gods see A superb panoroma unfolded before my eyes What a change in proportion and perspective! England is a white spot, the channel, a glittering streak, France, a coloured smudge on the fringe; Holland, a pretty lawn. The world shrinks and with it humanity Cities are doll-houses, men, creeping ants, rivers, ribbons and fields, coloured squares on a small chessboard. The world has pigmied High above I am rushing on wings of lightning untouched by its vanities, unmoved by its achievements. The envy of birds who dare not fly so high, looked up even by the clouds left beneath, in the brilliant light and silent spaces, I realised in some dim way the ideal of Gita—*the detachment splendid.*

The vision of the Sea.

It was a glorious day resplendant with Sun shine—a day the western people love to adore. The weather was perfect. No storms, no currents, no anti-cyclones The pilot a splendid fellow, handled the machine with the perfect mastery of an expert For hours he could run it with hardly a jerk. We glided on the highways of heaven with the ease of a taxi on the boulewards of Paris. We are flying on the channel. What a surprise this vision of the Sea! The height at which we are flying

was so great that it obliterated all motion. The Sea was like a glass pond with solid water The waves were either non-existent or where visible like frills of sand on the shore Ships were like toys fixed in solid mass. It was a pretty sight The eye can take an exceedingly wide stretch of the Sea with innumerable ships stuck in here and there, like spangles on the saree

In Holland and Germany.

We kept to the coast for a long time. The plane is guided by permanent signals—which looked to me like powerful arc lights in some places, and like flashing glass roofs in others. By 1 a m, we were in Holland which lay stretched under a carpet of many colours, smooth and beautiful Our first halt was at Echpol near Amsterdam. I walked across a field where a couple with their bicycles near them were basking in the Sun. At a neat little restaurant, close to a canal of which there are ever so many in Holland, I had my lunch Looking through the glass doors I see men, women, and children constantly passing and repassing on the road. Holland is the paradise of the cyclist Presently a boat laden with boys and girls, on a holiday, pass by on the canal. They wave hands to me and I respond My lunch is served by a waitress in wooden cogs, and tapering cap. The Dane has left us and his place is taken by a German commercial passenger I found him pottering round the plane with a camera. I knew as much German as he knew English, with the result our attempt at conversation by gestures did not carry us far. Our next halt was at Honover, a customs station Two officers in uniform conducted us to a shed where a fussy woman was handling a telephone with that shortness of temper—so characteristic of phone-operators of the fair sex Luggage examined, we started again. A couple—husband and wife got in. The man was in a leather coat and I asked him if he knew English 'Noh' he replied and froze Obviously English is not liked by the Germans The lady brought colour and vivacity into the otherwise monotonous journey We were passing over her city and with the glee of a child, she was pointing out familiar buildings to her husband The human touch for which I was languishing at last came into the plane

Glory of motion

We were obviously late and the pilot was determined to make up He let himself go. Happily there are no speed rules for an aero Oh! the thrill of that sun. What did De Quincey know of the glory of motion from a stage-coach He ought to have been with us We rose through over belts of forests and forests of chimneys—at the rate—so I felt, of hundred miles an hour.

Berlin— At last!

A dip and a thud—we are on the plain Our plane hopped for a while and came to a standstill We got out and noted our address in a book The lady in charge looked over my shoulder and when I noted that I was coming from London, she opened wide her eyes and turned round and exclaimed: "This gentleman has come all the way from London in the plane." I am rewarded It is something to be welcomed to Berlin by a fair maid wreathed in smiles. It is better than the welcome we had from the pilot with the dron-mask of indifference. No, even the pilot thawed, in the end. As he gathered his things and marched off, he waved his hands to me—that is splendid indeed The Buttons smart and spruce announced that the car is ready. Twenty miles of beautiful drive as the sun was setting—through long stretches of avenue roads.

The Philosophy of the 'Stare.'

They stared at me—the pedestrians on the road. Who is this brown man from the Aero-

drome? 'Stares' have different meanings in different countries In England it is a mark of rudeness and want of breeding In Ireland it is the expression of simple curiosity In Berlin—I should like to believe, the greeting of welcome.

Where are we? In Unter de Linden—Sir. —Chota in London, dinner in Berlin—Ten glorious hours with gods in the cloud land—This is some experience—as the Americans say.

In the depths of my heart, I hear,
The broken burden of a song,
In sad symphony of a tear,
I sing and do myself a wrong.

Muthukrishna.

THE CRY OF MAN.

(By Mr. H. Chattopadhyaya.)

The scarlet scorpion hid beneath a damp
Grey stone, in a great moment, rose and said:
"Lo! He who feeds the red sun's wandering lamp,
Has never failed to grant me daily bread!"
The nimble serpent, nursling of the wood,
Danced like a streak of sudden fire and cried,
"Lo, he who doles the moon her silver food,
My nourishment to me has ne'er denied."
"Who feeds the worms feeds us till we grow younger,
Year after year, day after day," the stars said,
But man behind his self-wrought prison-bars said,
"Behold, I die of hunger."

OUR WOMEN OF TODAY

By Srimati C. Gouri Devi

(*Daughter of late C. Rajagopal Naidu of Ooty Bar*).

Long before the Civil laws of the Romans which gave the foundation for the legislation of Europe and America, nay, even many centuries before Moses appeared as the law-giver of the Cemetic tribes, the Hindu codes of Manu were strictly observed and closely followed by the members of the Hindu Society in general The Hindu lawgiver repeated and codified only those moral and ethical principles which were entertained by the Hindus of the Vedic period. Following the teachings of Vedas, the Hindu legislator gives equal rights to men and women by saying, "Before the creation of the phenomenal universe, the first-born lord of all creatures divided his own self into two halves so that one half should be male and the other half should be female."

This one great idea is adequate to establish the fundamental equality of man and woman Just as the equal halves of a fruit possess the same properties in equal proportions, so man and woman being the equal halves ot the same substance, possess equal rights, equal privileges, equal powers and are equal in every respect, therefore, both should form a whole in all works, religious and secular This idea of equality of man and woman is the cornerstone of that huge structure of religion and ethics among the Hindus which has withstood for many ages past the ravages of time and change, defying the onslaughts of the shortsighted critics of this great religion

Therefore, whatever is claimed for man may also be claimed for woman. There should be no partiality shown for either man or woman according to the ethical, moral and religious standards of the Hindus. No other Scriptures of the world have ever given to women such equalities with men as the Vedas of the Hindus The Old Testament, the Koran and the Zendovasta have made woman the scape-goat for all the crimes committed by man In India such ideas never arose in the minds of Vedic seers, nor have kindred notions found expression in the writings of lawgivers of the later days The Hindu legislators realised that both sexes were equal and have said the last word before the world that woman had equal rights with men for acquirement, education, spirituality and property.

Prof Wilson says, "Woman's right to property is fully recognised and fully secured In the absence of direct male heirs, widows succeed to a life-interest in real and absolute interest, in personal property. Next, daughters inherit absolutely. Where there are sons, mothers and daughters are entitled to shares, and wives hold peculiar property from a variety of sources, besides those specified by the text, over which husbands have no power during their lives, and which descends to their own heirs, with a preference in some cases to females. It is far from correct to say that women amongst the Hindus are excluded from the rights to property."

Commenting on Mr James Mills' opinion that according to Manu (Chap IV 43), women among the Hindus are excluded from sharing in the paternal property, Prof. Wilson says "The reference is incorrect, so is the law, as the passage in the first volume adverted to might have shown had the writer remembered it For, after stating in the text in the same unqualified manner, that daughters are altogether debarred from a

share, it is mentioned in a note that those who are unmarried are to receive portions out of their brothers' allotments. It is mere quibbling, therefore, to say they have no shares But the more important question, as affecting the position of women in society, is not merely the shares of daughters, although this is artfully put forward as if it was decisive of the rights of the whole sex, but what rights woman have in regard to property, and as I have already shown, the laws do not very materially differ in this respect from those which are observed in the civilized countries of Modern Europe ''

Foreigners imbibe unfavourable notions regarding the position of Hindu women from their ignorance of the working of Hindu Society and of the principles on which it is based. The Hindu law of inheritance in this respect is somewhat different from that obtaining in Europe, but in no way behind the latter in safe-guarding the position of women.

When men in all grades of Society recognise the rights and privileges of women, and the social system of the nation is so framed as to provide means to enforce those rights, the aid of legislation becomes unnecessary Those who are acquainted with the working of the social system of the Hindus know that the rights of women are recognised in a far more substantial manner than by giving them a certain portion of the inheritance in final settlement of all their claims on the family.

Respect for feminine nature, considerations of honour and chivalry towards the sex, and the ingrained feelings of regard and esteem for womanhood, urged the Hindus to take measures to safe-guard the position of woman against all possible but avoidable contingencies A woman accordingly has claims of inheritance and for a suitable maintenance on her son under all circumstances. A father may leave nothing to his sons, yet they are bound to suitably maintain their mother so long as she is alive.

Sisters claim their marriage expenses, and get presents on all ceremonial occasions And, not daughters and sisters alone enjoy such rights in Hindu Society, their children too have certain well-defined claims, and Hindu Society possesses means to see that those claims are satisfied. The ceremonial institutions of the Hindus controlled by the caste organization, recognise and fulfil these obligations Those who are acquainted with the inner working of Hindu Society know that the sisters and the daughters not only enjoy certain rights in connection with every festival and every event of importance in their father's and brothers' families—at some of which functions they play the leading part—but that even after their marriages their connection with the families in which they are born is one of a perennial flow towards them of presents and gifts, to which they are entitled by Social law, irrespective of the relations existing between them being cordial or strained

Thus, while their rights are secured against contingencies women altogether get from their fathers and brothers far more than is generally received by them anywhere else in Asia and Europe Moreover, the joint Hindu family system is highly conducive to the preservation of their influence in some respects predominant—particularly in the families in which they are born

(*to be continued*).

SOME FEATURES OF CONSTITUTIONAL LAW

By Mr. P. Satyanarayana, M.A., M.L.

Constitutional law, as defined by Prof. Holland appears to include all rules which directly or indirectly affect the distribution or the exercise of the sovereign power of the state The organisation of a modern state is very complex, and the term constitutional law can be applied only to the rules which determine the fundamental or essential elements of the state-structure The essential and basal portion is known as the constitution of the state while the secondary element constituting the details of the state-structure and state action does not go by any generic name. The sovereign part of the state as thus ascertained is omnipotent since it is the source of all law; its acts can never be illegal, nor can they be unconstitutional The latter term can properly be applied only to an act of an inferior political authority, in excess of the powers delegated to it A statute of the congress of the United States may be unconstitutional if it legislates on a subject forbidden to it by the Articles of the constitution and the supreme court is empowered to declare it invalid and ultra-vires The legislative omnipotence of the parliament of the United Kingdom, i e, the sovereignty of the King, Lords, and Commons— is a marked feature of English constitutional law, no enactment of the British parliament is or can be declared illegal or unconstitutional No English judge refuses to apply an act of parliament on the ground that it is opposed to natural principles of justice and morality Only in a lax sense of the term, it is permissible to describe as unconstitutional an act of parliament if it is opposed to certain principles of natural justice or the expectations of a body of persons bent upon certain reforms, as for instance, the vaccination laws may appear illegal and unconstitutional to anti-vaccinationists The expression "unconstitutional" as applied to a law passed by the French Parliament means that the law for instance, extending the length of the president's tenure of office, is opposed to the Articles of the constitution The expression does not mean that the law is void, for no French court declares it void. The term merely imports censure The expression applied to an act of the congress means simply that the act is beyond the powers of the congress and is therefore void The word does not in this sense necessarily import censure The acts of all non-sovereign legislative bodies are liable to be declared invalid and ultra-vires, if they exceed the powers conferred on them by the legislation, as for, e g., an act of Indian legislature or the bye-law of a corporation and a Railway Company framed in presence of the powers conferred upon it.

The sphere of constitutional law is concerned with the division of powers and functions of the government between the executive, the legislature and the judiciary It prescribes the order of succession to the throne in a monarchy, and the tenure and the appointment of a president in the case of an elective executive It enumerates the prerogatives of the king and the responsibility of ministers to the legislature, in the case of a responsible and parliamentary government It regulates the composition of the chambers composing the legislature, the powers and privileges of the lower House, the relations between the upper and lower Houses in case of conflict between them, and the mode of election to the lower House or nomination to the upper House It deals with the constitution and powers of the courts, the tenure of the judges, the mode of their appointment, the armed

forces of the state, the mode of enforcing discipline among the armed forces, the revenues and the financial arrangements of the state, how they are raised and appropriated to the services of the state, the relations between Church and State, the organisation of the civil service, the legal relation between the citizen and the state, the legal position of the soldier and the civil servant in relation to the ordinary law of the land and many other kindred topics.

Constitution as a matter of fact is logically prior to the constitution as a matter of law In other words, constitutional practice is logically prior to constitutional law There may be a state and a constitution without any law, but there can be no law without a state and a constitution. No constitution therefore can have its source and basis in the law. It has of necessity an extra-legal origin. Constitutional facts will be reflected with more or less accuracy in courts of justice as constitutional law. As an illustration of the above proposition, that every constitution has an extra-legal origin, the United States of America stands prominent The Bill of Rights had no legal authority as it had not received the assent of James II, and King William III assumed the crown of England with no legal authority, yet the Bill of Rights is now good law and the successors of King William have held the crown by valid title. *Quod fieri non debet factum valet*

Constitutional law therefore is the judicial theory, reflection or image of the constitution *defacto* Here, as elsewhere, law and fact may be more or less discordant The constitution as seen by the eye of law may not agree on all points with the objective reality Constitutional practice differs from constitutional law. Nowhere is this divergence between theory and practice more apparent than in England where it is the characteristic feature of English constitutional law The crown's right to veto any measure passed by both the Houses has become practically defunct. The last time when it was exercised was when Queen Anne refused to give her assent to the Scotch Militia Bill. Every bill to become a statute requires his, i e, the king's assent Conventions or usages have grown up side by side with the law proper.

Constitutions may be classified into written and unwritten, flexible and rigid, according as the articles thereof have been embodied in an unaltered instrument or as they can be easily altered. What is more important and useful to a constitutional lawyer, is the division of constitutions on the basis of the nature of the executive and the legislature, Parliamentary and Presidential forms of Government Parliamentary or the responsible type of Government prevails in England and her self-governing colonies, while the United States constitution belongs to the presidential type The difference between the parliamentary and the presidential forms of executive lies in the fact that in the former the executive whether he is a hereditary king or elected president, is responsible to the legislature, while in the presidential form of Government the executive head stands above and is not responsible to the legislature The executive council of the Governor-General of India is a type of presidential form of Government As it exists independent of its maintaining a majority in the Legislative Assembly it does not go out of office if any of its measures have been rejected by the legislature.

Legislative Assemblies may be divided into sovereign and non-sovereign bodies. The powers of the non-sovereign legislative bodies are laid down in the instruments of the constitution and any statute in excess of the powers of the legislature is liable to be declared invalid and **ultra-vires** by the courts.

ON EXAMINATIONS

By Dr. B. Pattabhisitaramayya.

When one is called upon to write an article for the first issue of this Magazine, one's memory goes back to one's experience of College life twenty-five years ago Much water has flown in the Cooum since then but the waters of Education remain as stagnant as ever before. Not that courses of study have not been revised, syllabuses altered, degrees multiplied, College fees increased or decreased, percentages of pass-marks raised or lowered, but that the bugbear of examinations remains the same as heretofore. To recall those days when we appeared for the Matric and scraped through as the few out of the many, for the F.A. Examination and passed with honours, for the B A, and came out with flying colours, then for the 1st, the 2nd, the 3rd and the fourth M B, and came out nearly dead,--Oh! to recall those horrid experiences kills all joy in life and all enthusiasm for the student days that happily are gone—gone for ever, gone, no more to return Is it an exaggeration to say that these examinations have devitalized the youth of the country and made them decrepit and diseased in their advanced life and abridged their longevity?

What are these examinations? What are they for? Who profits by them? Do they add to human knowledge? Do they subserve any social or academic purpose? They are mere aid to administration A certain veiled mystery must always hang on about all sacred associations And this association with Government required too that the associates should not be all and sundry They should have passed through certain training, observed certain disciplines, cherished some new ideals and developed altogether a frame of mind that must befit them for their new task Moreover, the Western civilization which was imposed on us has traits and attributes of its own It is a civilization of *standards* These standards must be satisfied in the military and the industrial life of the nation Height and weight must be correct to standard in soldiers and likewise girth of limb and breadth of chest Hours of work and work in volume must be correct in the labourer. The same ideal has been carried forward to the domain of the College and the University Percentages of marks and pages in treatises are strictly fixed--as strictly and rigidly as the hours of class work in the day and the days of attendance in the term It is all discipline, regimentation which has permeated life in the civil and military life equally and given rise to Industrialism, Militarism—and Examinations.

In the East we know no such regimentation Nowadays we see Rajas and Maharajas introducing written and *viva-voce* examinations for giving annuities to learned Pandits The immediate result is that the Pandits who are learned but not literate began to learn to write at sixty— What a mockery! Here in the East we are perpetual students, we have no degrees, we are pilgrims in the shrine of learning that always learn and never cease to pursue that holy task It is association for so many years with this grammarian or that vedantin, this poet or that philosopher, this scientist or that logician that gave a hall mark to our scholars in ancient days. Examinations are a gambling They do not test anything but memory and even then the test is vitiated by a thousand and one conditions of temperament and nervousness which vary from man to man and age to age And in the end they are no criterion to merit of work or success in life The brilliant *alumnu* of a University is a sordid failure in that larger University called Life. The qualities of success which

the two call forth are as poles apart. Yet this craze for examinations and degrees hath not abated a jot or tittle even though well nigh three score and ten years have elapsed since the Universities were founded in India. What is worse today we witness the bi th of new Universities in Andhra, Maharasthra and Karnataka desas, which are all being regimented and drilled and made to conform to the standard of the parent institutions from which they have budded. They are all inheriting the canker from the fountain spring—and the greatest regret today is that all regret should be dead at the perpetuation of an evil on the nature and degree of which there can be no two opinions.

Mr. O. PULLA REDDY. B. A. (Hons.)

We heartily congratulate Mr. O. Pulla Reddi, B.A., (Hons.) on his having been selected for the I.C.S., training in England. A native of Obalampalli, in Chittoor district, Mr. Pulla Reddi is a distant relative of Mr. C. Ramalinga Reddi. After passing his Inter-

mediate examination in the Vellore College, he was sent to the Christian College with a scholarship to join in the Honours Class. He is one of our fine speakers and debaters; and had a very successful University career. He was selected by the Government to the I.C.S., having come in the third rank and first in two subjects. We wish him a happy sojourn and continued success.

UNIVERSITY CONVOCATION ADDRESS.

The Convocation Address of the Madras University by Sir Murray Coutts Trotter is marked not only by classic expression but by classic ideas. The style is terse and pointed The learned judge spoke with the full implication of the words he had to utter and it is a scholar-like exposition of the aims of the University and of Education in general The first he defines as an organic society which gives and recieves a distinctive type of education and aims at producing a distinctive atti tude of mind To find out what that distinctive attitude of mind is, is to know of the true essence and proper function of a University. He is content to describe this attitude of mind as the critical spirit. This is a classic spirit, classic in the sense that it is as old as the Ionians of the 6th and 7th Centuries Right emphasis is laid upon the steadying principle of the world's progress Though this spirit is quite opposite to the spirit of 'the seers and prophets, aye, and too frequently of the martyrs''—a spirit which sets the world go round too fast and sometimes to go round the wrong way, he does not think it a spirit of negation He thinks with Mark Pattison that a good judgment and a philosophic temper are identical with good education. This exposition is good in its own way but it fails when we have to apply it to India. What India wants at present in a preponderating degree is the creative spirit, a bit of enthusiasm and fanaticism if it comes to that, though not at the complete exclusion of the critical spirit and the standing and corrective influence that underlies the critical spirit. Enthusiasm is in our opinion, the Archemedian lever with which we have to put India on its way to progress Indians have had sufficiently the cold calculating philosophy in the study of Karma, the philosophy of inaction. He argued against the too narrow specialization and set on professional and vocational aspect of the University a value less than an Indian would have set.

Some of the finest aspects on which he emphasised are the practical or the useful side of the corrective and commingling side of the University Education Undoubtedly it is the duty of a University to fit a student to earn his living but it has other not less important duties. Further it is distinctive of a University that its lessons are not confined in its class rooms Teachers intermingle with one another, students intermingle with one another and students intermingle with teachers, altogether outside the class-rooms in various activities and interchange ideas This is of inestimable value in an Indian University in particular where the independent professional class is meagre and where the general class of people who have to offer healthy criticism to the Government have only either biased or ill-informed criticism to level against it. Hence the importance of the rubbing together of ideas to learn from one another and come to appreciate one another's point of view and so form the nucleus of an intelligent local public opinion on questions not merely of science and art but of political importance, local and national.

In short the address is one which can gain a place in the English literature with its lucidity, of style clearness of exposition and classic observation on Education, University and Books, observations which have a place besides those of Carlyle and Newman on similar subjects.

D. E. F.

MADRAS U. T. C. AND THE ANDHRAS.

The New Indian Territorial Force Act has decidedly opened a new phase in the military life of India It provides for the military training of Indian University students, who after the training in their respective University corps are expected to fill up officers' posts in the other territorial units. The scheme, although in its experimental stage now, is supposed to provide in the long run a second line of defence to the regular army and also to reduce the military expenditure considerably These territorial units, of which U. T C, is a part are embodied only for about 3 weeks for training, while during the remainder of the year they go back to their respective civic duties.

Whatever it is the U T. C's. are very popular to-day and our Madras Battalion is the fifth of its kind in India and is known as the 5th U T. C During the 4½ years of its life it has proved beyond doubt that the scheme is quite successful and Captain Maxwell Lawford, the administrative commandant to whose enthusiasm and zeal much of the success is due, has to be congratulated The students on the other hand were very keen and enthusiastic and enlisted themselves in good numbers. The new environment of military camps, the tent life of the Agram plain exposed to incessant rains and raging dust had its own lessons behind it Later on conditions improved, better arrangements made, better understanding prevailed and students got acclamatised to its rigours and appreciated its pleasures The applicants for admission were never on the wane and it is a clear proof of the U. T C's popularity

The percentage of enlistment of the Andhra students into the 6 companies are quite consistent with their number in the city colleges, although one would wish that most of them should have been in the U T C They are not far behind other students in submitting themselves to the military discipline and shouldering the responsibilities. No less than 3 companies—the Medical, the Presidency the Christian Colleges, have Andhra students as their company Sergeant Majors (Warrant Officers) There are several non-commandant officers and privates in all the colleges together. Several colleges in the Andhra districts, we understand, have applied for permission to form their companies and we hope the scheme will shortly be extended to them The Andhra University will of course organise its own Battalion The past record of Andhra valour and chivalry offers no justification for the present small number in the U. T. C. They should hold aloft the banner of patriotism and willingly fight and die for the honour and defence of the motherland We see favourable signs ahead The idea of compulsory training in the University, the recommendations of the territorial committee to form Urban units, etc. will open greater field for educated Indians. We earnestly hope that educated India, and particularly our Andhra will not lag behind but show what mettle it is really made of.

COLLEGE INTELLIGENCE.

The Madras Law College.

The Madras Law College is a representative institution consisting of students from all parts of the presidency, of which about 300 come from the Andhra province. It is a matter for congratulation that our students are very prominent, scoring high distinctions both in the literary as well as the athletic fields. Mr. P. Ramabrahmam came second in the presidency in the B. L. Degree Examination, and was one of the two students who passed in the first class. The results of the F. L. Examination are even more encouraging, as many as six of our students having secured first class ranks, of whom Messrs M V. Seshagiri Row and G. Sivaramakrishnasastry got the Law college scholarship of Rs. 175 for having come second in the presidency. Besides they are also joint secretaries of the Students' Representative Council. As for Games, the College Tennis, Badminton and Football associations have for their captains Messrs. N. Kamalakara Row, a student of the M. L. class, K. Kalidas of B L. class and G. Venkataswamy of the F. L. class consecutively. The first was a winner of both level and handicap doubles in the Law College Tennis tournaments. The name of Mr. D. Sarvabhauma Row has become conspicuous in the M. U. C and M C. C. tournaments, being a runner-up in Tennis doubles of the M. U. C. Mr. K. Brahmananda Row of the B. L. class was also a runner up in handicap singles and doubles in the Law College Tournaments. Besides he was a winner of doubles in Balagangadhara Tilak Tournament, Bezwada, and we heartily congratulate him for his being the winner of doubles in both the Tournaments at Venkatagiri conducted by the Town Hall Club and the Gymkhana Club recently.

R. SUBBA ROW, *F. L. Class.*

Madras Christian College

The College has a strength of about 800 students of whom a little less than a fourth represent the Andhra Community. The six hostels attached to the College present a spectacle of good corporate life. The first Students' Home is virtually an Andhra Home consisting of a large number of our students. The Andhra Bhashabhi Ranjani Sangham which was started with the object of affording students an opportunity of acquiring facility in the use of Telugu language, is one of our prominent associations. There is also a library attached to the society and a monthly manuscript magazine is also conducted under its auspices, the articles being penned mostly by students. The College Brotherhood is carrying on its work through a General Secretary and three Committees each with its own secretary. One committee devotes itself to the arrangement of social functions, excursions and the like. The second committee is entrusted with the work of social service, such as visiting hospitals, writing letters and giving instructions for the poor and the illiterate The third committee arranges meetings, forming also as a sort of medium through which college students may sell and buy second-hand books, and devotes itself to other kinds of work inside the college. It is a matter for commendation that only the students are at the bottom of all these manifold activities

A great deal of enthusiasm prevails with regard to the Madras U. T. C. to which our college contributes the 'C' Company. It is very gratifying to note that some of our Andhra students are among the most distinguished sportsmen of our college.

P. R. R.

Presidency College.

The Andhra students are feeling quite at home in this premier institution of the Presidency, getting distinctions both in the class-room and in the playground They are also taking vigorously to the elections which is an infalli ble index of their 'push' and progress For the re-institution of the Andhra Bhashabivardhani Samaj, the secretaries, Messrs D V G Rama Rao and S Sanjeeva Reddi are to be congratulated Mr C Ramalinga Reddi delivered the inaugural address and spoke on 'dramaturgy' in which the weight of his learning was tempered with the happy element of his characteristic humour The burden of his speech was that the Telugu stage requires overhauling and that we have to borrow much from the West and *assimilate* it The Andhra element in the fair sex of our college is increasing both in quality and quantity, which is in many respects encouraging

T. R

Pachaiyappa's College.

Hindu College as this is, a regular system of prayers is instituted, to be offered just before the day's work. Opportunity is given for every language by setting apart a day for each. The inagural session of the 'Pachaiyappa's Parliament' was opened by our popular and able prof. P. Subrahmanyam. The second term begins with the opening of Philosophy Hons. class. We take this opportunity to congratulate our Principal M. Ratnaswamy, M A. (Cantab), bar-at-law, on his having been elevated to the Presidential chair of the Madras Legislative Council. We are also glad to note that our Mathematics professor Mr. K. Chinnathambi Pillai has been appointed as the acting principal in the place of the former.

P. KRISHNA RAO, *III Class.*

Queen Mary's College.

The Madras Beach lying between the harbour and Mylapore is one of the few fine ones. To the south of it, almost at the entrance to Mylapore is a vast plain unconnected with any dwelling house. In the middle of the plain, there are four magnificent white buildings; and beginning from the south, they are the 'Caple House' 'the Pentland House', The Jeypore House' and 'the Stone House All these are two or three storied. All these four buildings constitute the Queen Mary's College, the only one of its kind for the education of ladies of different castes and creeds in the presidency. It may be said that this College is the birth place for mutual sisterhood among the teachers and the taught The College is to the present female world what the Gurukula was to the ancients.

The strength of the College is about 200—about 60 in Class I, 55 in Class II, 27 in Class III and 30 in Class IV. All the members of the staff are well-versed in western culture The Principal Miss De La Hey takes us in the Occidental Classical languages. Mr. A. L Narasimham Pantulu, a great scholar, is the Telugu pundit

Exercise.

Students should read only in the time allotted for study. They must not read between 4 and 6 in the evening, and in the night after half-past ten. These rules must not be disobeyed. From 4 to 6 in the evening all students should play one of these games—Badminton, Tennis, Basket Ball, Volley Ball. Some also practice music

Hostel life.

Each room accomodates 3 or 4 students. Boarding arrangements are made to suit the different nationalities. We regret to say that there is no Andhra section at present. The boarding charges come to about Rs. 25 per month The College fees are Rs. 28 per term, and these must be paid thrice in the year.

General.

There are not many Andhras in this College now, and even these few are not progressing well For the last three years there has been a decrease in their number. At present there are only 4 in Class I, 1 in Class II, and 1 in Class III while there are none in Class IV.—*Sarojini Bai Ramanujulu Naidu, I Class.*

Govt Arts. College, Rajahmundry.

The Metcalfe Youngmen s Literary Association, which debates on the topics of the day, has undertaken to conduct parliamentary debates, of which the first bill introduced and passed was the Andhra University Bill The "Science and Mathematics Association," "The History and Economics Association" and "The Philosophical Association" are all conducted by students under the guidance of our lecturers. A traditional feature of our College is the enactment of an English Drama every year, and this year the Dramatic Association has decided to enact 'Othello'.

A new step is taken this year, under the patronage of our professors to enact a Telugu Drama also—'The Fall of Raichur". The College publishes a quarterly magazine, edited by Mr. I.S. Peter one of our English lecturers. The one lamentable feature as regards our games is, that enough of playground is a desideratum. A fourth tennis court has been opened recently. The hostel attached to the College is named after Mr Metcalfe. Till lately under the wardenship of Mr. V. Appa Row Pantulu Garu, M.A.L.T. (our present principal), it is now under the superintendence of Mr. T Suryanarayana Row, B. A. (Cantab,). A manuscript Telugu magazine and a literary society, 'The Tirupati Kavi Samajam' are two features of interest about the hostel. We congratulate Mr. R. Ch. Subrahmanyam on his securing a medal for coming first in the Presidency in languages of B. A. Degree Examination.

M. SREERAMULU.

Noble College, Masulipatam.

The "College Parliament" is the most conspicuous feature of our literary activities. The debating society conducts the parliamentary session once in a month when a student of the college introduces a bill as premier another leading the opposition. Business is carried on a parliamentary basis, with the speaker (generally one of the professors or a prominent local public man), the cabinet and the opposition; and also the question time which will be most interesting in view of the interpellations put by the members and answered by the cabinet.

A second feature is the 'College Leader', a monthly run by the students exclusively, a student editor assisted by an editorial board carrying on the magazine work. It is conducted on efficient lines and any institution can be rightly proud of the quality of articles published therein, the most noteworthy being "short stories" written by one Mr. K. C. Venkata Row.

A third feature is the "College Dramatic Association". Two or three dramas are enacted every year, one of them being in English and this year efforts are being made to take up "Othello." This association is having at present the sympathy of the College authorities, with whose help we expect to turn out good work.

The Athletic Association, the History Union and other kindred bodies all add a joy of their own to the daily occupations of study. Some of the students of the college have started a night school, lessons being given to poor boys in the College Hall, under the auspices of the College Brotherhood. The members of the History Union had an excursion recently to Hampi, to witness the spider's web where once the Caesars ruled

M. HANUMANTHA ROW, *III Class.*

Andhra Jatiya Kalasala, Masulipatam.

The object of the Institution has been to create a body of self-reliant youngmen by bringing them under an independent system of education Here students not only learn languages and literature, Mathematics, Science and History for the exercise of their intellect, but undergo some compulsory manual training for the development of the hand and the eye Indian History and Economics including "Co-operation" are taught to boys in their true perspective and a special library of rare old and up to date books is being formed at a large cost for the purpose In addition to the three years' collegiate course in History and Politics instituted in July 1923, another course in Telugu Language and Literature was instituted at the beginning of this term in July last The public will be interested to know that these two courses are attracting students of an advanced type On behalf of the Literary Association, a course of lectures on "Early Andhra History" was delivered by Sjt C. Veerabhadra Rao Garu in memory of the late lamented K V Lakshmana Rao Garu We hope to make the function an annual one

The ancient crafts and arts of the country—Oriental painting, music, cloth-weaving, carpet-weaving, printing and dyeing and engraving are once again revived in the school room. Students of Civil and Mechanical Engineering are given practical instruction in the Workshop and the foundry attached to the institution, besides receiving a well-formulated course in theory The emotional side of the student life is developed by daily Bhajanas and prayers and the due celebration of National festivals A spacious hostel building and some ashrams are provided for residential students and teachers.

Our workshop supplies most of the necessary machinery and plant for the oil and rice-mill industry of this part of the country and not a few of our alumni are emploed in they factories and mills all round The dyeing and printing section is drawing students from Bengal, Malabar, Utkal, Maharastra, Karanataka, Behar and Ceylon The paintings executed by students of the Oriental Art section have been sent to exhibitions in Calcutta, Bombay, Benares, Bangalore and Lucknow where they have commanded easy sale and at the same time won the admiration of Modern Art critics like Dr. Cousins and Babu Avanindranath Tagore. Our carpets are manufactured with Indian vegetable dyes, and are considered to rank among the best of their kind in India

G. KRISHNAMURTHI,

Secretary, Literary Association.

Note—The above College being the only institution of its kind we have published a survey of its aims and activities. Corres pondents are requested to be very brief and confine themselves to the activities of the term preceding the issue—Editor.

The Vizagapatam Medical College.

The Vizagapatam Medical College is the only companion medical college to the one at Madras, in our University Its establishment has created increased facilities for our students to study medicine and accordingly a greater number is taking up medical careers. A College Association has been started under the auspices of which some special lectures are organized, the speakers being generally our professors, and sometimes some of the prominent doctors of our place Students from various parts of the country, Malabar and Bengal are studying here.

V. VENKATESWARLU.

The other college reports having not been received in time, we could not publish them.

EDITOR.

Andhra Students in Calcutta.

For the last 6 or 7 years Andhra Students have been coming here in large numbers. The largest number was in the year 1923-24. Most of the students used to go here for the Matriculation examination. Attendance not being compulsory and there being no prescribed text books in English till this year, the University afforded good facilities for the Matric Students. Further first admissions were possible. But unfortunately due to gross abuse of the privileges by some of the students and the teachers, doors were barred against migration, specially to the Matriculation examination for Andhras This year, it may safely be asserted there are no students studying for the Matriculation examination except a handful.

In the collegiate and post-graduate classes the number of the Andhras and their work is very encouraging. Most of the students are found in the City, the Vidyasagar, the St. Xavier Colleges and a few in the Scottish Church College. A student can simultaneously study both for the B. A and B. com. courses. The B, com classes are conducted by the University itself and the working hours are so arranged as to suit the B. A. student and the worker in the office.

The post graduate classes are conducted by the University itself and a recent addition is the M. A. in Commerce degree After taking the B.A. degree, one can study simultaneously B L. and M. A or M. S. C. or M A (in Commerce) as the law classes are held either in the morning or in the evening

The cost of life is not more expensive than in Madras. But there are no satisfactory boarding arrangements for Andhras. There are only three Tamilian hotels which are not very conducive to the Andhras.

Very recently the Andhra students have organised themselves into a union and attempts are being made to open a hostel for Andhras. Our thanks are due to Babus Heramba Chandra Mitra, Principal, City College ; Prof. B. R. Rao, M. A. of the University, and Pramath Nath Sarkar, M. A., for the continued help, we have been receiving from them in all our enterprises. Especially Babu Pramath Nath Sarkar takes a real and keen interest in the progress, development and welfare of the Andhras. And he will be too glad to correspond with the Andhras and his address is Prof. P. N. SAR; KAR, M.A., *Lecturer, Calcutta University, 8 Arpulli Lane, Bow Bazaar, Calcutta.*

M. RAMA RAO,

3 *B. A., City College.*

The Andhra Students in Bombay.

There is a belief among some Andhra Students that Bombay offers the best facilities for education but it is generally the outcome of the glamour for a vocational career Undoubtedly there are facilities for education, as it offers opportunity to study for M. A., B. Com, and L.L.B. simultaneously. Bombay and health are far separated from each other. The mosquito, the drinking water and the diet are uncongenial to our health. No Andhra, who knows this condition, will venture to go to Bombay. There are nearly half-a-dozen students in L. L B. class, one in M. A. class and two in B Com. course. There are some Andhra Students who are studying for L L. B. while maintaining themselves by a job in some firm or other. A couple of L. M. P'S. have come to specialise opthalmology. In all, the Andhra students in Bombay can be counted on one's fingers.

L. L. SUNDARA RAM, B.A.

REPORT OF THE ANDHRA STUDENTS' UNION, MADRAS.

Inception.—Until four or five years back the Andhra Student world had been very familiar with the activities of the Andhra Students Union. Under the enlightened guidance of Desoddharaka K. Nageswara Rao Pantulu Garu, it was a centre of varied activities, Due to several causes, there had been no Andhra Students Union until 1924, though one or two futile attempts were made in the previous years. In the month of July 1924, the Andhra Students Union was reorganised under the Presidentship of the Hon. Mr. V. Ramdas Pantulu Garu, B.A., B.L. A strong executive was formed, and Messrs. P. V. Krishnayya, Mallireddy and Krishnamma of the Law College acted as the secretaries of the Union for the most part of the year.

Its aims and objects.- The aims and objects of the Andhra Students Union as reiterated in a resolution of the General Body meeting during this year are :—

(1) To cultivate an *esprit de corps* among the Andhra Students assembling in Madras.

(2) To hold public meetings and devise other means whereby the students are brought into constant touch with each other for puposes of discussion and exchange of opinions.

(3) To carry on social service and take part in any other nation-building activities.

(4) To encourage Swadeshi and Khaddar industries.

(5) To organise similar unions in other educational centres of Andhra Desha.

Last year's work.

Soon after the organisation of the Union last year the President of the Union gave a party to the members of the Union, when Mr. T. Prakasam and others honoured the occasion by their presence and gave the students assembled the benefit of their advice. In the month of October, the Andhra Students Conference was invited and held under the Presidentship of Mr. C,R. Reddy, M.A. (Cantab) M.L.C., the Hon. Mr. V. Ramdas Pantulu acting as Chairman of the Reception Committee and Messrs. K. L. Narasimha Rao and P. Seetharamyya acting as the joint secretaries for the Reception Committee and during the conference.

The Reception Committe included a lady student Miss B Venkataratnam, who as one of the executive of the committee rendered valuable service. The conference passing certain important resolutions of which the Swadeshi resolutionand the resolution to establish similar unions like the A S U. M in all educational centres in Andhra Desha to carry on the programme of rural reconstruction and social service, as laid by the conference, are noteworthy. It also held oratorical contests both in vernacular and English among the students. Nine prizes in the shape of Gold Medals and books were altogether given, of which the first prize Gold Medals in English were awarded to Mr N. Subbarao of Law College and Mr, R. Chandramouli of the Christian College The Gold Medal for Telugu was awarded to Mr R. Chanramouli. Three prizes were exclusively set apart for lady competitors of which the first was awarded to Miss. P, Kameswaramma and the other two, to Miss J Subhadra Devi and Miss Sorojini Bai. In this connection the Union expresses it gratitude to Mr. Rangachari of the Tutorial College, Mr. V Ramdas Pantulu Garu B A B. L., Mr. Alladi Krishnaswami Iyyar, B A. B. L., and Mr. Koti Reddy B. A., B. L., M. L. C., for having given the various medals to the successful candidates in the competitions. We have also to thank Mr. Vavilla Venkateswarlu Pantulu and the

students of Mambalam Lodge for the Book prizes they gave to two successful candidates in the Telugu oratorical competition. A public meeting was subsequently held under the presidentship of Dr Besant who formally awarded the prizes to the successful competitors and visualised to the members of the Union, an inspiring programme of rural construction work which the Union should undertake. Three or four periodical meetings were convened under the auspicies of the Union, afterwards. Finally the Union closed its year's activities after giving an at home to the Hon'ble V. Ramdas Pantulu Garu on the occasion of his being elected to the Council of Elders on which occasion the annual report of the Union was also read Sir K. V. Reddi presided on the occasion.

This year's Activities. It is a matter for congratulation that the Union began its work very early this year. Even during the vacation a representative of the Union Mr K L. Narasimharao went on a tour with the Hon. V. Ramdas Garu for popularising the aims and objects of the Union and starting similar Unions in the various educational centres in Andhra Desha. The General Body of the Union met on July 27th and elected its executive and other office-bearers a list of which is given below. The first in augural public meeting was held under the presidentship of Hon. Sir A. P, Patro. *Kt* When Mr M. Venkatarangayya, M A., of Vizianagram College spoke on " Local self-governing institutions and their beginnings in Modern India". Soon after, the members of the Union met the new graduates of the University in a social gathering under the presidentship of Mr. Alladi Krishnaswami Iyyer, B.A., B.L., H. C. Vakil who advised the new graduates on their future responsibilities and aspirations. A resolution was passed on that occasion, congratulating Sir Venkata Ratnam Naidu *Kt.* on his being appointed as the first elected Vice. chancellor to the University of Madras. And all the while, the Union was also absorbed in a new venture of starting a magazine of its own. We need not say it has come now in the shape of " The Andhra Herald." The Union is going to organise a series of public lectures in the near future.

We therefore appeal to all Andhra Students to enlist themselves as members of the Union in greater numbers and heartily co-operate with the executive in the work of the Union and make the Union a real centre of culture, mutual co-operation and wholesome activity.

The Office-bearers of the year are —

(1) *President*—Hon. Mr. V. Ramdas Pantulu B.A., B.L , Member, Council of State

(2) *Vice-Presidents*—Diwan Bahadur S. Guruswamy Chetty B A., B.L.,
M. R. Ry. P Kameswara Rao M.A., M L., Advocate.
„ Prof. M. Venkatarangayya M.A.
„ Prof. P. Subramanyam B.A., L T.

(3) *Secretaries*—Mr. V Lakshmayya B.A., of Law College.
„ K. Viswanatha Sastri B.A., Law College.
„ A. Ramamurty of Pachaiyappas College.

(4) *Treasurer.*—Mr. P. Seetharamayya, B.A, Law College.

(5) *Representatives of various Colleges.*—Mr. S. Ranga Rao, Pachaippas College.
„ T. Radhakrishnayya, Presidency College.
„ T. Ramachandra Rao, Xian College.
„ S. Kanakam, Law College.
„ C. Venku Reddy, Loyola College.
„ K. Satyanarayana, Govt. School of Medicine.
„ B. V. Subramanya Sastry, Tutorial College
„ V. Subramanya Sastri L.M.S, Class, Medical College.
„ B. Satyanarayana, Ayurvedic College.

(6) *Editor*—Mr. G. V. Raghaviah B.A.,

(7) *Dramatic Secretary*—Mr. M. V. Seshagiri Rao B.A.

P. SEETHARAMAYYA.
V. LAKSHMAYYA.
K. VISVANADHA SASTRY
A. RAMAMURTHI.

INSTRUCTIONS TO CONTRIBUTORS AND CORRESPONDENTS

The Editor will be glad to accept contributions from students of the various schools and colleges in Madras and Muffusil, on all matters of interest, including short stories, dialogues, essays, poems, reviews of books, tit-bits, etc

(2) *The Editor cannot undertake to return manuscript copies of contributions received by him, unless accompanied by a blank stamped envelope*

(3) *Contributors are requested to see that their articles do not exceed, normally, two printed pages, unless for special reasons*

(4) *Correspondents are requested to send very brief reports of the activities of the various coleges and institutions, during the quarter preceding the publication of each issue*

(5) *A specific number of pages will be allotted in each issue for humorous stories and athletics and we are glad to inform our readers that Mr P Markandeyulu* M A, B L. *and Mr. C Ramaswamy, (Cambridge Blue), will be our contri butors for the next issue.*

(6) *All contributions shall be addressed to the Editor The Andhra Herald,* 10. *Nallathambi Mudali Street, Triplicane, Madras*

(7) *All business correspondence shall be with the Manager,* 88, *Big Street, Triplicane, Madras.*

EDITOR

సంకీర్తనము

శ్రీ వేంకట పార్వతీశ్వర కవులు

శ్రీపాద సేవకుల్ సేవాభిలాషులై
నిలిపిన యింటనే నిలుచువానిఁ
జరణకింకరులు సుస్థిరచిత్తపద్ములై
తలఁచినమూర్తినే తాల్చువాని
పాదదాసులు ఘోరభవ పాపభీరులై
పిలిచినపేరనే పలుకు వాని
పరమభక్తులు ప్రేమపరవశహృదయులై
భావించు త్రోవనే పోవు వాని
అఖిలభూతదయాపరుఁడైన వాని
అఖిలకల్యాణ గుణధాముఁడైన వాని
అఖిలలోకైక రక్షకుఁడైన వాని
ఆదిదేవు ననంతు నిన్నాశ్రయింతు.

స్వకీయము

ఆంధ్రప్రపంచ వాతావరణమునందు సారస్వత, మత, సాంఘిక, రాజకీయ జీవితమున నొక యనూనశోభ ఘటించి నూతన యుగారంభప్రదోషకాంతు లెల్లెడలం బర్వుచున్నవి.

విద్యార్థులును అన్యులవలెకాలరథమును నడుపుచున్నారనుట నిర్వివాదాంశము. అట్టియెడ నాంధ్రవిద్యార్థులు జాతీయసమస్యల నేదృష్టితో చూచుచున్నదియు తెలియుటకును, ప్రస్తుతాభినివేశము చక్కని విధమున వినియోగపడుట కవకాశమొదవుటకును, ప్రస్తుతమధఃపతనము నొందియున్న జాతీయాదర్శము లుద్ధరింపఁబడి పునరుజ్జీవితము లగుటకును గల సాధనములలో పత్త్రికాప్రచురణ మొకటి యనిన విచిత్రమేమియు నుండదు. ఇదియును గాక యాంధ్రసారస్వతమునఁ బొడసూపి దినదినాభివృద్ధి గాంచుచున్న క్రొత్తపోకడల విమర్శించుటయును, ప్రస్తుతాంధ్రగణనీయ కావ్యములఁ గొన్నింటిని పాశ్చాత్త్య విమర్శనా సూత్రసమన్వయమున నాదరించుటయును మా యాశయములు. మరియును ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయ శిక్షావిధానమునఁ దెనుగునకుఁ బ్రాముఖ్యము అధికము కానున్నది. సమస్త విజ్ఞానశాస్త్రములును దేశభాషయం దభ్యసింపవలసియే యుండును; గనుకఁ దచ్ఛాస్త్ర గ్రంథసామగ్రి తెనుఁగునఁ జేకూర్చుటకుఁ బ్రయత్నములు సేయఁబడుచున్నవి. ఇట్టి యత్నముల ప్రోత్సహించుటయు మా పత్త్రిక విధి.

ఇదియుఁ గాక యాంధ్రవిద్యార్థివ్యక్తిత్వసంస్థాపనము గడుంగడు నవసరము: వారిభావములు, అభిప్రాయములు, వారివ్యథలు, వేయేల! యాంధ్రవిద్యార్థి భావ్యభ్యుదయసిద్ధియే యీ యుద్యమమునకు జీవనము. భావి జీవితము ప్రకృతముపై నాధారపడియుండ బ్రస్తుతపుటాంధ్రవిద్యార్థులకు అత్యుత్కృష్టపౌర జీవితాశయముల బోధించుటయు మాకర్తవ్యము కావున నాంధ్రశ్రీకలితులు, పండిత ప్రకాండులు, విద్యార్థులు ఏతదాశయపరిపూర్ణానుభూతికై మాకుఁ దోడ్పడుదురు గాక యని నమ్ముచున్నాము.

ఫలశ్రుతి

౧

అంత శ్రమపడి పావన మభ్రగంగ
    ధారుణికి తెచ్చినాడు భగీరథుండు !

అంత మథియించి కలశరత్నాకరమ్ము
నమృతభాండమ్ము పడసినా రమరవరులు !

మత్పురానేక పుణ్యజన్మములు పండి
జాహ్నవీ స్వచ్ఛవును సుధా స్వాదుమూర్తి
వైన నీ దివ్యసాన్నిధ్య మంటుఁకొంటి
పుడమికిన్ స్వర్గమున కొక్కముడి రచించి !

ఇంతకాలమ్ముగా నా కదృష్టములయి
యెన్ని ఆనందధామమ్ము లీ యనంత
భువనసంధుల భాసిల్లునవియు నేడు
మత్పదాక్రాంతములు భవన్మహిమ జేసి !

'సౌభదుఁడు'

ఆంధ్రదేశములోని బౌద్ధనిర్మాణావశేషములు

మల్లంపల్లి సోమశేఖర శర్మ గారు

పూర్వకాలమున బౌద్ధమతము ఆంధ్రదేశమునఁ జక్కఁగ వర్ధిల్లెననుటకు అందు జీర్ణముకాఁగా ఇంకను శిథిలములై నిలిచియున్న బౌద్ధనిర్మాణావశేషములే తార్కాణములుగ నున్నవి. ఇట్టివి కృష్ణ, గుంటూరు, గోదావరిమండలములలోఁ జాల గానవచ్చును. అందు ముఖ్యముగ కృష్ణానదీతీరమే యిట్టి నిర్మాణములకు నెలవుగనున్నది. ఇందులకుఁ గారణ మిది. ముఖ్యముగ నిప్పటి కృష్ణా, గోదావరీ మండలముల నాక్రమించి తుదకుఁ దమ జాతిపేరిటనే యాప్రాంతమున కాంధ్రదేశమని పేరొసంగి యశఃకాయులై వర్ధిల్లినయాంధ్రులను కృష్ణానదీతీరమున వారికి నున్న ధాన్యకటకనగరము రాజధానిగ నుండెను. ఆంధ్రరాజపుంగవులు బౌద్ధమతము నాదరించి, బౌద్ధకళలను బ్రోత్సహించినవారగుటచేత వారి రాజధానియున్న కృష్ణానదీతీరప్రాంతమున బౌద్ధనిర్మాణములు కాన్పించుటలో వింతలేదు.

ఈప్రాంతముల నివి యిప్పటి కృష్ణా, గుంటూరుమండలములలోని అమరావతి, భట్టిప్రోలు, గుడివాడ, గరికపాడు, జగ్గయ్యపేట, పెద్దమద్దూరు, పెద్దగంజాం, ఘంటశాల, అనంతవరము, బుద్ధాని, చందవోలు, చండూరు, కొండముడి, మండూరు, మోరకూరు, మూల్పూరు, పెరవలి, పినపాడు గ్రామములలో ముఖ్యముగఁ గానవచ్చుచున్నవి గోదావరి మండలములోని కొడవలు, తిమ్మవరము(పిఠాపురము జమీందారీలోనిది) గ్రామములలోను, విశాఖపట్టణమండలమునందలి శంకారము గ్రామములోనుగూడ నిట్టి నిర్మాణావశేషములు కలవు.

స్తూపము

ఈ పైనుడివిన ప్రదేశము లన్నిటిలోను ముఖ్యముగఁ గానవచ్చినది స్తూపము. స్తూపమనఁగా మంటిదిబ్బ. కాని నేఁడు స్తూపమను పేరు ఒక ప్రత్యేక బౌద్ధనిర్మాణమునకు రూఢముగ వాడుచున్నారు. బుద్ధుఁడు నిర్వాణము నొందినపిదప నాతనిశిష్యులు ఆతని యస్థికలనో, దంతములనో, లేక యాతనికి సంబంధించిన మఱి యే యితరవస్తువులనో గొనిపోయి యొక చక్కని కరండము(Casket)న నుంచి దానిపై నిటుకతోనో, ఱాతితోనో యొక కట్టడమును నిర్మించి యారాధించువారు. క్రమముగా నొక్కబుద్ధునికి సంబంధించినవస్తువులను మాత్రమేగాక సుప్రసిద్ధులైన యర్హంతులయొక్క యవశేషములను, వస్తువులనుకూడఁ గొనిపోయి, పుణ్యయశోభవృద్ధి నిమిత్తమట్టికట్టడములను గట్టుట బౌద్ధయుగమున నొక యాచారమయ్యెను. సాధారణముగ నిట్టి

నిర్మాణములకు గర్భమునఁగల కరండముపై నిప్పటి "డోము"వంటి శిఖరముతోనున్న యొకకట్టడమును, దానికి చుట్టు ఱాతితోనో, లేక కఱ్ఱతోనో చేయఁబడిన యొక 'కటకటాల' ప్రాకారము నుండును. ఇట్టి బౌద్ధనిర్మాణమునకే యిప్పుడు స్తూపమనుపేరు రూఢముగ నున్నది. బౌద్ధయుగమునాఁటి శిల్పకళ యీ స్తూప నిర్మాణముతోనే ప్రారంభమగుచున్నది.

బౌద్ధయుగమున నీవిధమైన నిర్మాణమే వాడుకలోనికివచ్చి పూజ్యార్హమయ్యెను. ఇట్టి నిర్మాణము క్రీస్తుపుట్టుటకుపూర్వము అశోక చక్రవర్తికాలమునఁ బ్రారంభమై, అందచందముల నెఱింగిన ప్రతిభాశాలులైన కళాకుశలులచేతులలోఁ గ్రమవికాసమును బొంది తుదకు ఆంధ్రరాజుల కాలమునాఁటికిఁ జాలనభివృద్ధిలోనికి వచ్చెను.

బౌద్ధయుగమున నిట్టి నిర్మాణములందే పూజాతత్పరులైన యాంధ్రశిల్పుల ప్రతిభాసంపద పరిపూర్ణముగ వ్యక్తమయ్యెను. ఒక్కొక్కయంతర్భాగమును, అట్టి పెక్కుఅంతర్భాగములతోఁగూడినయొక్కొక్క నిర్మాణమును మాతృమూర్తియైన భారతీదేవి నుపాసించిన సాధకులకు పూజాకుసుమము లయ్యెను. బౌద్ధయుగమున నిట్టి స్తూపరాజములే సిద్ధహస్తులైన యాంధ్రశిల్పుల కావ్యరచనలకు ప్రదర్శనశాలలై తనర్చెను.

ఈవిధమున బౌద్ధయుగమే హిందూదేశములోని సకలకళలు పంటపండినకాలము. అప్పుడే యుత్తరహిందూస్థానమునందలి నాలంద, తక్షశిల మొదలగు గొప్ప విశ్వవిద్యాలయములును, దక్షిణాపథమున ధాన్యకటకము మొదలగు గొప్ప విద్యాపీఠములును వర్ధిల్లినవి. అఁకలిఁగొని విదేశములనుండి వచ్చిన విజాతీయవిద్యార్థులకు భారతవర్షము గొప్పవిద్యాసంతర్పణములను గావించి దీవించి పంపిన దీకాలముననే.

కాని యుత్తరహిందూస్థానమునందువలె మనయాంధ్రదేశమున బౌద్ధయుగమున గొప్ప విద్యాపీఠములు వర్ధిల్లినట్లు ఇంతవఱకు దొరకిన యాధారముల ననుసరించిచూడ కాన్పింపదు. ఇట్లనుటచేత గొప్ప విద్యాపీఠములు లేవని, ధాన్యకటకము అట్టి విద్యాపీఠములలో నొకటికాదని కాదు. కాని ముఖ్యముగ బౌద్ధాంధ్రులు భారతీదేవిని శిల్పకళద్వారమున నారాధించిరని విశ్వసింపవలసియున్నది. ఆకాలమునఁ దెలుఁగునాఁటఁ గళలే గొప్ప యభివృద్ధిలోనికి వచ్చియుండెననుట కీనిర్మాణములే యాధారములు. ఈ విధమైన కళాభివృద్ధి కెక్కువగఁ దోడ్పడినవారు ఆంధ్రప్రభుపుంగవులైన గౌతమీపుత్ర శాతకర్ణి, వాసిష్ఠీపుత్ర శాతకర్ణి మొదలగు చక్రవర్తులే. వారు అత్యంతము కళాభినిరతులై శిల్ప, చిత్రలేఖనాదివిద్యలను గౌరవించి పోషించియున్నారు. బౌద్ధయుగము నాఁటి యాంధ్రశిల్పకళ కుత్తమోదాహరణము లాంధ్రదేశముననే కానవచ్చుచుండ, ఆంధ్రచిత్రలేఖకుల చతురతూలికావిన్యాసములకు అజంతావిహారములు రంగస్థలములై యొప్పారుచున్నవి.

చిత్రకళ

జగ్గయ్యపేటస్తూపమునందలి స్త్రీ విగ్రహముల దుస్తులు, అలంకారములు మొదలగునవి, అజంతాగుహలలో నొకానొకగుహ యందుఁ జిత్రింపఁబడిన స్త్రీవిగ్రహముల యలంకారాదులు మొదలగునవి యొక్క రీతిగ నుండుటచేత నీ యుభయకళలయందలి స్త్రీలును ఒకేతెగకు,ఒకేజాతికి చెందినవారనియు, అజంతాచిత్తరువులందలిచిత్రములు ఆంధ్రపూజాతత్పరుల యిటీవలి యాకృతులనియు బర్గెస్ గారు నుడువుచున్నారు. ఇంతియేకాదు: అజంతాచైత్యము పదవనెంబరుగుహ జగ్గయ్యపేటస్తూప మంత పురాతనమైనదనియు, దాని లోని చిత్తరువులతీరుల ననుసరించి యొకవిధముగ దానికాలము నిర్ణయింపవచ్చుననియు, అది క్రీస్తుశకారంభకాలమునాఁటి దనియు బర్గెస్‌గారి వాదము.

అజంతాలోని ౯, ౧౦ నెంబరుగుహల లోని చిత్రములు చాల పురాతనకాలమునాఁటివనియు, ఆ చిత్తరువులలో మానవవిగ్రహములు ధరించినదుస్తులు మొదలగునవి ఆంధ్రరాజులైన శాతకర్ణుల కాలమునాఁటివే కాని అంతకుఁ దరువాతికాలపునికావనియు, అందు ముఖ్యముగ గౌతమీపుత్ర, వాసిష్ఠీపుత్రుల కాలమునాఁటివనియు, పదవసంఖ్యగలగుహను వాసిష్ఠీపుత్రపులుమావినే త్రవ్వించియుండవచ్చుననియు డాక్టరు ఫెర్గ్యుసన్ దొరగా రభిప్రాయపడుచున్నారు.

ఈ పై విషయముల ననుసరించి యాంధ్రరాజుల యాదరణమున శిల్పకళ ఆంధ్రదేశములోని స్తూపనిర్మాణములో నభివృద్ధినందుచుండ, చిత్రకళ అజంతావిహారములలోని చిత్తరువులలో 'తీరుతీయము' లందుచుండెనని నిశ్చయింపవచ్చును.

అమరావతి, జగ్గయ్యపేట స్తూపములు

ఆంధ్రదేశమునందలి బౌద్ధస్తూపనిర్మాణములలో మిక్కిలి ముఖ్యమైనవి అమరావతీ, జగ్గయ్యపేటలలోనివి. శిల్పకళాకోవిదుల కౌశలమునకును, విన్యాసమునకును ఇవి జగత్ప్రసిద్ధిని బడసియున్నవి. వీటిలో వెలుపలనుండు ప్రాకారపు ఱాళ్లమీఁదను, కట్టులమీఁదను, తోరణము లనఁబడు ద్వారములమీఁదను, 'డోము' ఆకృతిగల స్తూపనిర్మాణముమీఁదను, బౌద్ధమతగాథ లనేకము చిత్రింపఁబడియున్నవి. వాటిలో ముఖ్యమైనవి బుద్ధుని పూర్వజన్మవృత్తాంతములను దెలుపు జాతకకథలు. హిందూదేవాలయములమీఁద రామాయణ భాగవతగాథలు చిత్రించునట్లే ఈ స్తూపముల మీఁదఁ జిత్రించిన బౌద్ధమతగాథలను బరికించుచో నాఁడు బౌద్ధమత మెంత జనాదరణపాత్రమైన మతముగనుండెనో, జనసామాన్యమునకు మతాభిప్రాయములను దెలియఁజేయుటలోను, బౌద్ధమతమును వ్యాపింపఁజేయుటలోను, ఈ ప్రతిమాశిల్పము ఎంతపనిచేసెనో తేటతెల్లము కాఁగలదు. చలువఱాలమీఁదఁ జిత్రితమైయున్న యా ప్రతిమాశిల్పమును సూక్ష్మముగఁ బరికించినచో చతురులైన బౌద్ధయుగమునాఁటి ఆంధ్రశిల్పులచేతిలో నాచలువఱాయి తన కాఠిన్యమంతయు వీడి వారికి లొంగిపోయి మెత్తని మైనపుముద్దగ

మారిపోయినట్లు కన్పట్టును. అట్టిది ఆయలంకారపుఁబనులయొక్కయు, 'నగిషీ'పనులయొక్కయు వైచిత్ర్యము. దానంజేసియే జగ్గయ్యపేట అమరావతి మొదలగుస్తూపరాజములు ఒక్కయాంధ్రదేశమునకేకాక శిల్పకళాప్రపంచమునకంతకు నలంకారప్రాయములై యున్నవి. అందు అమరావతి వాటిలోనికెల్ల మకుటాయమానమై యలరారుచున్నది.

కొంతకాలమువఱకు అమరావతీస్తూపమునందలి శిల్పకళ ఒక్క ఆస్తూపమునందే పరిపూర్ణత నందెనని చాలమంది తలంచుచుండువారు; కాని యితరస్థలములందలి స్తూపములు కూడ బయలుపడిన పిదప దక్షిణాపథమున బౌద్ధయుగమునాఁటి శిల్పాచార్యులందఱును సిద్ధహస్తులేయనియు, ఆనాఁడు శిల్పకళ చాల పరిపూర్ణత నందెననియు కళావిదులెల్లరు సిద్ధాంతీకరించియున్నారు.

అదియటుండ ఱాతితోఁ గట్టడములు కట్టుట హిందూదేశమున బౌద్ధులతోనే ప్రారంభమయ్యెననియు, విగ్రహములను మలచుటలోఁగూడ బౌద్ధులు సిద్ధహస్తులనియు, జీవకళ యుట్టిపడునట్లుండు ఆనాఁటి గ్రీకువిగ్రహములకంటె వారుచిత్రించిన ప్రతిమలు మిన్నగ నెన్నఁదగియుండెననియు రీ దొరగారభిప్రాయపడుచున్నారు.

కాలము

ఈస్తూపము లేకాలపువి?

ద్రాక్షారమము, సింహాచలము మొదలగుదివ్యస్థలములయందలి యాలయముల మీఁదనలెనే ఈస్తూపముల ఱాలమీఁదను, శిఖరముల మీఁదను గొన్నికొన్ని శాసనములు కానవచ్చుచున్నవి. ఆ శాసనముల ననుసరించి స్తూపములకాలమును నిర్ణయింపవచ్చును. అట్టి శాసనములలో నొకటి అమరావతీ స్తూపమునకు వెలుపలిప్రాకారపుఱాళ్లమీఁదఁ గలదు. అది ఆంధ్రరాజయిన వాసిష్ఠీపుత్ర (శ్రీ)పులుమావిది. ధాన్యకటకనగరము రాజధానిగ నీ తెలుఁగు దొర క్రీస్తుశకము ౧౩౮-౧౭౩ ప్రాంతమున బరిపాలనము నెఱపినవాఁడు. అందువలన నీస్తూప మప్పటికే నిర్మింపఁబడినట్లు నిస్సంశయముగ నిశ్చయింపనచ్చును. వెలుపలి ప్రాకారములకంటె లోపలిస్తూపము అంతకుపూర్వమే నిర్మింపఁబడియుండునని చెప్పఁబనిలేదు. భట్టిప్రోలుస్తూపములమీఁది శాసనములలోని లిపి ననుసరించి యవి క్రీస్తుశకమునకుఁ బూర్వము ౨౦౦ ల సంవత్సరములనాఁటివో లేక ఇంకను కొద్దిగ అంతకుఁబూర్వపువోయైయుండును కాని అంతకుఁ దరువాతివికావని బూలరు పండితులు నిశ్చయించుచున్నారు. ఈకారణములవలననే ఆంధ్రశిల్పకళకుఁ బ్రోత్సాహ మిచ్చినది ఆంధ్రరాజులనియు, అందు ముఖ్యముగ గౌతమీపుత్ర, వాసిష్ఠీపుత్రులనియు నుడువుట కవకాశము కలిగినది.

అమరావతి, జగ్గయ్యపేట స్తూపముల తరువాత ఘంటశాల, గుడివాడ, భట్టిప్రోలు స్తూపములు ముఖ్యమైనవి. వీటితరువాత శంకారము బౌద్ధస్తూపముకూడఁ బేర్కొనందగినది.

ఆంధ్రదేశమునందలి యీ బౌద్ధయుగ నిర్మాణములను బరీక్షించి రీ దొరగా రిట్లు వ్రాయుచున్నారు.

"హిందూదేశమున బౌద్ధయుగానంతరము నిర్మింపబడిన నిర్మాణములలో బౌద్ధుల శిల్పకళానిర్మాణములను మించిన వేవియు లేవు. తరువాత వర్ధిల్లిన ద్రావిడశిల్పకళవలె గాక, బౌద్ధుల నిర్మాణములలోని వేలువేలు స్వల్పవిభాగములుకూడ దివ్యతమములుగ నుండుట యటుండ, తన్నిర్మాణములే సంపూర్తిగ శిల్పకళారచన కుత్తమోత్తమోదాహరణములుగ నున్నవి."

కళ-క్షీణదశ

ఆంధ్రదేశములోని యుత్తమజాతి శిల్పకళకు గొప్ప యుదాహరణములుగ నున్న యీ స్తూపములు రానురాను కళానభిజ్ఞుల చేతులలోఁ బడి రూపుమాసిపోయినవి. అందు ముఖ్యముగ మహమ్మదీయుల కాలము నుండియు దేశమున కళాభిరుచి మందగించెను. నాఁడుమొదలు దేశమున కళాదారిద్ర్యము సంభవించెను. అత్యంతము మతాభినివేశ పరవశులైనవారు కొందఱు పెక్కు మతసంబంధములైన నిర్మాణములకు రూపురేఖలుమార్చివేసిరి. హిందూపరిపాలనము పిదప దేశముకూడ మహాసంక్షోభమును జెందెను. వర్తకవ్యాపారముచేసి లాభము గడింపవలె ననుతలంపుతో విదేశీయులు హిందూదేశమున నడుగిడి, రాజ్యలాభాకాంక్షతో నొండొరులతోఁ బోరాడికొను దేశీయప్రభువులకుఁ దోడుపడి దేశమును రక్తప్రవాహముతో మఱింత పంకిలముఁ గావించిరి. భోగలాలసత్వమునను, యుద్ధములందును తగులుకొని దేశీయప్రభువులు కళావిశారదుల నాదరించుట మానుకొనిరి. ఆదరించి భరించువాఁడును, రక్షించి ప్రోత్సహించువాఁడును లేక లలితకళావిజ్ఞానము దేశమున సన్నగిల్లినది. మాధుర్యమును జవిచూడఁగల రసనయు, సౌందర్యమును వీక్షింపఁగలదృష్టియు, రసపరిప్లుతమైన సంగీతమును వినఁగలశక్తియు దేశీయులలో శుష్కించిపోయెను.

ఎప్పటినుండి దేశీయుఁడు శిల్పకళలోని చాతుర్యమును, చిత్రకళలోని సౌందర్యమును గనఁజాలని యంధుఁడయ్యెనో, ఏనాఁటినుండి కళానైపుణ్యమునకు ప్రభుపుంగవుల యాస్థానముఁ బ్రోత్సాహము కొఱవడియెనో నాఁటినుండియే మనభారతజాతియొక్క యధఃపతనమారంభమయ్యెను. దేశచారిత్రమున కిట్టి చీఁకటిరోజులు సంభవించినకాలముననే ఆంధ్రదేశములోని బౌద్ధాదినిర్మాణములును కొన్ని వినాశనదేవతపాలఁ బడినవి.

క్రమక్రమముగ దేశీయప్రభువులైననేమి, ప్రజలైననేమి ఇండ్లు కట్టుకొనుటకో, మఱి యితరకార్యములకో యీకట్టడములను బెకలించి, వాటిలోనుండి తమకుఁ గావలసిన యిటుకను, ఱాళ్లను గొనిపోయిరి. క్రీస్తుశకము పదునెనిమిది, పందొమ్మిదిశతాబ్దములలో ఈ నిర్మాణములలోని శిల్పకళాసంపద నెఱుంగనిగొర్నమెంటు ఉద్యోగులుకూడ కొన్ని

కొన్ని కట్టడములను బౌడుచేసి, తమనిర్మాణముల కందలి సాధనసామగ్రి నుపయోగించుకొనిరి. ఈవిధమున బౌద్ధయుగమునాఁటి కొన్నికొన్ని నిర్మాణములు పాడయిపోయినవి. మఱికొన్ని భూగర్భమునఁబడిపూడిపోయినవి.

త్రవ్వుపని

క్రిందటిశతాబ్దమున కళాభిజ్ఞులైన దొరలు కొందఱు అచ్చటచ్చట చెల్లాచెదరుగ పడియుండిన యాకట్టడములలోని శిలాఫలకములను, వాటిమీఁది శిల్పసంపదను గాంచి యచ్చెరువంది, యేతద్విషయము నాంగ్లపత్రికల ద్వారమున లోకమునకుఁ జాటినపిదప విదేశీయకళాభిజ్ఞులయొక్కయు, కళాభిమానులయొక్కయు, ప్రభుత్వమువారియొక్కయు దృష్టి వాటిపైకి మఱలెను. అప్పటినుండి ప్రభుత్వమువారు కొన్నిదిబ్బలను త్రవ్వించియున్నారు. మొట్టమొదట పేర్కొనంబడిన ఆంధ్రదేశములోని స్తూపములన్నియు నట్లు త్రవ్వింపఁగా బయలుపడినవియే. బౌద్ధయుగమునాఁటి ఆంధ్రశిల్పుల కళాకౌశలము ఈ యమరావతి మొదలగు స్తూపములు బయలుపడిన తరువాతనే వెల్లడియై కళాభిజ్ఞులను అద్భుతాశ్చర్యములలో ముంచివేసినది.

విశాఖపట్టణమండలము లోని శంకారము గ్రామమునందలి దిబ్బత్రవ్వుచుండఁగా నందుండి బౌద్ధచైత్య మొకటి బయలుపడెను. చైత్యమును జుట్టియుండు క్రిందిభాగము త్రవ్వఁగా అందుపెక్కుగదులు కానవచ్చెను. ఆగదులలోనిగోడలకు గూళ్లుకలవు- అవి దీపములు పెట్టునట్టియు, విగ్రహములుంచునట్టియు గూళ్లు. ఆగదులలో నొకదానిలో వేంగీచాళుక్యరాజయిన మొదటివిష్ణువర్ధనుని నాణెములు చాల దొరకినవి. ఈ విష్ణువర్ధనుఁడు వేంగిలో చాళుక్యరాజ్యమును స్థాపించి, వేంగీచాళుక్యులకు మూలపురుషుఁడైనవాఁడు. ఈతఁడు పిఠాపురమురాజధానిగ కళింగములోని కొంత భాగమునుగూడ క్రీస్తుశకము ౬౧౫. ౬౩౩ వఱకుఁ బరిపాలించెను. చాల యరుదైన ఈ విష్ణువర్ధనుని నాణెములన్నియు రాగివి; సీసపువి. నాణెములుమాత్రమేగాక మంటిపాత్రలు మొదలగునవికూడ దొరకెను.

పై నుడివిన రాగినాణెములలో నొక బంగారునాణెముకూడఁ గనఁబడినది. డాక్టరు బ్లాక్ అను ఆయనయు, కీ. శే. రావుబహద్దరు వెంకయ్యగారును ఆ నాణెమును బరిశోధించి యది సముద్రగుప్తుని దని సిద్ధాంతీకరించియున్నారు. ఈ గుప్తచక్రవర్తి క్రీస్తుశకము నాలుగవశతాబ్దము మొదటిభాగమున నున్నవాఁడు. దీని ననుసరించి చూడఁగా సముద్రగుప్తునినాఁటికే యా బౌద్ధచైత్యము నిర్మింపఁబడియుండెనని స్పష్టమగుచున్నది.

బౌద్ధయుగానంతర మా చైత్యము హిందూదేవాలయముగ మాఱిపోయెను. అందు లింగము, పానవట్టమును జేరుట తటస్థించెను *

రేపల్లెతాలూకాలో బుద్ధాని మొదలగు గ్రామములలో పాడువడిన దిబ్బలు చాల

* స్తూపముయొక్క యాకృతి కొంచె మించుమించు లింగాకృతిని బోలియుండుటచేత బౌద్ధ, శైవమతములురెంటికిఁ గొంతసంబంధమున్నట్లు తోఁచును.

గలవు. బుద్ధానిలోని పూర్వపు పాటిదిబ్బలు త్రవ్వించినపుడు అందు రాగివి బౌద్ధవిగ్రహములు దొరకెను. దానితోపాటు అచట బౌద్ధయుగమునాఁటి చలువఱాతి స్తంభముకూడఁ గాన్పించెను. ఇట్లే ఆతాలూకాలోని పాటిదిబ్బలు త్రవ్వించినపుడెల్ల అందుండి కుండపెంకులో, మంటిపాత్రలో, ఱాతిపలకలో, నగలో, నాణెములో, బౌద్ధవిగ్రహములో యేవియో కొన్ని పురాతనవస్తువులు బైటపడుచునేయుండును. చందవోలులో చాలకాలముక్రితము కాలువత్రవ్వినప్పుడు అచ్చటఁ గొంతులోతున పెద్ద నిక్షేపము దొరకెనఁట. అందలి బంగారుముద్దలు ఆకారపరిమాణములలో ఇటుకలవలె నుండెనఁట. అవి యిత్తడివనుకొని ఆ నిక్షేపమును గనుఁగొన్నవారు వాటిని ఇత్తడిపలకలను భ్రమతోనే బజారులో అమ్మివేసిరఁట. ఆగ్రామమున నప్పుడప్పుడు బంగారునాణెములు కూడఁ గనఁబడుట కలదు. ఇట్లే గుడివాడ, ఘంటశాల, అమరావతి మొదలగుచోట్లను నాణెము లప్పుడప్పుడు దొరకుచుండును. ఇప్పటికిని అమరావతీస్తూపమును సందర్శించువా రచటినుండి ఆంధ్రరాజుల సీసపు, రాగినాణెములను వెదకి యేరి తీసికొనివచ్చుచుందురు.

క్రొత్త స్తూపములు

కృష్ణా మండలములోనినందిగామ తాలూకా అల్లూరులో సంవత్సరము క్రిందట శ్రీ జయంతిపురంరాజావారికి బ్రాహ్మీలిపిలోని శాసన మొకటి కనఁబడినది. క్రీస్తుశకారంభమున దక్షిణ హిందూదేశమునఁ గాన్పించు శాసనములన్నియు బ్రాహ్మీలిపిలోనేయుండును. వాటిలోఁ జాలవఱకు బౌద్ధభిక్షువులకు విహారములకుఁ జేయఁబడినధర్మములను దెలుపుచుండును. అందువలన నాప్రాంతమున బౌద్ధవిహార మొకటి యుండియుండుననియు, అందువలన దానిని త్రవ్వింపవలెననియువా రూహించుచున్నారు. ఇట్లే మధిరరైలుస్టేషనుకు ఆఱుమైళ్లదూరమునను రామిరెడ్డిపల్లి గుట్టమీఁద నొక స్తూపమున్నట్లు శాసనశాఖవారుకనుఁగొనిరి. దానినిగూడ వారు త్రవ్వింపవలెనని యున్నారు. ఇట్టివాటిని త్రవ్వించుటకు, త్రవ్వింపఁగా బయలుపడినవాటిని, ఇతర ప్రాచీన నిర్మాణములనురక్షించుటకు గవర్నమెంటువా రొకశాఖ నేర్పఱచియున్నారు. దానినే 'ఆర్కియలాజికల్ డిపార్టుమెంటు' అందురు. గవర్నమెంటువారు ధనము సప్లయిచేసినచో వాటిని త్రవ్వించుపని ఈశాఖవారిదే.

కొంతకాలముక్రిందట నేను నవాబుపాలెము అనుగ్రామమునకు వెళ్లినప్పుడు అచ్చటికి సమీపముననున్న ఆరుగొల్లు గ్రామములో నిట్టదిబ్బలు చూచుట తటస్థించెను. వాటిని జూచుటతోనే నాకవి బౌద్ధస్తూపములుగ నుండవలెనని తోఁచెను. ఆ దిబ్బల నచ్చట లంజదిబ్బ లందురు: ఒకటి పెదలంజదిబ్బ, రెండవది చినలంజదిబ్బ.

కృష్ణా, గుంటూరుమండలములలో నీ బౌద్ధనిర్మాణము లుండుస్తూపములను 'లంజదిబ్బ' లందురు. ఘంటశాల, జగ్గయ్యపేట, గుడివాడ-ఈ మొదలగు స్థలములందలి స్తూపములకన్నిటికి లంజదిబ్బలనియే పేరు. సాధా

రణముగ పైనుడివిన మండలములలో నెచ్చట 'లంజదిబ్బ' లను పేరుగల దిబ్బలు కాన్పించినను వాటిని మనము బౌద్ధస్తూపములుగనే పరిగణింపవచ్చును. బౌద్ధభిక్షువులయొక్క * నైతిక బలము చెడిపోయి, విహారములు మొదలగు బౌద్ధనిర్మాణములు తమ ప్రాచీనపవిత్రత గోలుపోయినయప్పటి బౌద్ధమతచరమదశలో వాటికి కళంకముకలిగి యట్టిపేరు కలుగుటకుఁ గారణము కావచ్చును. దాని ననుసరించియై యుండవచ్చును పూర్వము బౌద్ధవిహారములుగనో, చైత్యములుగనో, మందిరములుగనో యుండిన యీ దిబ్బలకు 'లంజదిబ్బ' లనుపేరు కలిగెను.

ఈ కారణముననే ఆరుగొల్లులోని లంజదిబ్బలుగూడ స్తూపము లని నేను విశ్వసించితిని. ఆరుగొలను క్రీస్తుశకము పదునొకండు, పండ్రెండుశతాబ్దములలో కొలనిపురపు తెలుఁగునాయకుల పరిపాలనమునఁ బ్రసిద్ధివహించిన కోటలలో నొకటి. ఇప్పు డిది నామమాత్రావశిష్టమై యున్నది. ఆరుగొల్లుగ్రామమున కనతిదూరముననున్న యెత్తైన కంకరగుట్టల పంక్తి వడువుననున్న పూర్వపుకోట ప్రాకారమును, దానిచుట్టు చాలపల్లముగానున్న కందకప్రదేశము నిప్పటికిఁ జూడనగును.

ఈ ప్రాకారమునకు ఒక్క అరమైలు దూరముననే చినలంజదిబ్బ కలదు. పెదలంజదిబ్బ దీనికి రమారమి మైలుదూరమున నున్నది. ఈ దిబ్బలమీఁద నా చుట్టుప్రక్కల నెచ్చటను గానరాని యిటుకలు మొదలగు భవననిర్మాణమున కనుకూలమగు సాధన సామగ్రి కానవచ్చును. ఈ నిదర్శనములను బట్టి యీ దిబ్బలు తప్పక బౌద్ధస్తూపములై యుండుననుటకు సందియము లేదని తలంచి గౌర్నమెంటు శాసనశాఖాధికారులకుఁ దెలిపితిని. వారును 'ఆర్కియలాజికల్ డిపార్టుమెంటు' వారికిఁ దెలిపినట్లు విందును. అనతికాలముననే వా రాదిబ్బలను త్రవ్వించి శోధింతురుగాక!

ఇంకను బౌద్ధయుగమును జ్ఞాపకమునకుఁ దెచ్చు నిట్టి నిర్మాణములు భూగర్భమున పూడిపోయియో, లేక శిథిలములయియో ఆంధ్రదేశమునఁ బెక్కు లుండవచ్చును. ఆంధ్రదేశమున, నందు ముఖ్యముగా నుత్తర సర్కారులలోఁ బెక్కుగ్రామములలో నిట్టి పాటిదిబ్బలు కలవు. వాటిలోఁ గొన్నియైన బౌద్ధనిర్మాణములు కావచ్చును. ఈ విషయమునం దభిమానము గలవారును, గౌర్నమెంటు 'ఆర్కియలాజికల్ డిపార్టుమెంటు' వారునుగూడ ఆంధ్రదేశమును సమగ్రముగ సర్వేచేసి, స్తూపములుగ నుండవచ్చునని బలమైన కారణములమీఁద ననుమానముఁ గల పాటిదిబ్బలను త్రవ్వించినప్పుడే బౌద్ధయుగము నాఁటి ఆంధ్రశిల్పకళాచారిత్రము సమగ్రముగఁ దెలిసికొనుటకు అవకాశము కలుగును.

* ఈ బౌద్ధభిక్షువులయొక్క జీవితములు 'హీనయాన'మను బౌద్ధమతముయొక్క కడపటిదశలోఁ జాలకళంకాంకితములైనట్లు నాగార్జునాచార్యుఁడుచేసిన సంస్కరణమువలననే విశదమగుచున్నది. బౌద్ధమతమున 'మహాయాన'మనునొక విధమగు భక్తిమార్గమును వృద్ధిపఱచిన నాగార్జునాచార్యుల వారు బౌద్ధసంఘమునుండి, యపవిత్రజీవితమునుగడపు ఎనిమిదివేలమంది బౌద్ధభిక్షువులను దఱుమఁగొట్టెనట. దీని ననుసరించిచూడ నేను పైనిచేసిన యూహలోఁ గొంత సత్యముండవచ్చునని నానమ్మకము.

"కృష్ణశాస్త్రి ప్రవాసము"నుండి

(సాహితీసమితి)

ఎన్నియెన్ని నిశ్వాసము లెగసినవియొ,
ఈ బ్రతుకె రూపుమాసిపోయినదికాని
ఇంత విశ్వమ్ములో జాలినింతసీడ
యొదవగాలేద యొక్క నిట్టూర్పునకును!

కంటఁగురిసిన కార్చిచ్చుమంట యొళ్లఁ
గాలి నుసియై నశించె వాంఛాలవాలె,
ఏ రెలుంగుమురని యే యెడారిదాగ్ల
నింకెనో చుక్కతడిజాడయేని లేక!

కరుణపట్టున కీ బిచ్చగాని చేయి
చాచికొనినాఁడ మృత్యుఘోషమ్మె మఱచి;
వట్టిబయలున నొక మోడుచెట్టువోలె
నెత్తినది కర మెత్తినట్లే కృశించు.

కనులు రెండును బండిచక్రమ్ము లయ్యె
చనవు చూపున కెఱుక నవ్వునకు వెదకి;
ఎందులకొ వెఱ్ఱిమదివోలె నిపుడుతిరుగు
చూపులేలేక యజ్ఞాతశూన్యసీమ.

స్వాగతాశ్లేషమున విడఁజాలునెదల
వల్లఁ ద్రావితిమున్ను దోసిళ్లకొలఁది;
వలపుటాకలి స్రుక్కు నా బ్రతుకుమీఁద
ఇనుపపాదాల నిడి లోక మిపుడు నడుచు.

ఆశయమ్ములు, నానందలేశములు, న
లంతి యాసలు, జీవితమంత, నిట్లె
యేడ్చువై చితి; విరువారె యొకులేక
యేడ్పుసందడి నాలోననే చొరంగ.

వడవడ వడంకిపోదు జీవనఁపుఁ గొనల
నెన్నఁడేనాసకళ తలయెత్తెనేని;
ఉభయ సంధ్యాంచలముల నెదో వెలుంగు
కలుగ కలవరపోవు ఘూకమ్మువోలె.

మింట వెలుఁగు చుక్కఁగన్న మిణుఁగురన్న
నేను సహియింపలే నవ్వియురులు చెఱచు;
నాకుఁ బ్రాణమే మెఱుపులే లేకయున్న
భాద్రపదమాసమున నమావాస్యరాత్రి
రేయి కడుపునఁ జీఁకటిచాయవోలె,
తమసు బెడఁద దివాంధగీతము విధాన,
ఘూకరావాన వలవంత రేకరీతి,
నా విషాదంబులో దాఁగినాఁడ నేనె.

నేటి తెలుగు కవిత్వము

పురాణం సూరిశాస్త్రిగారు బి. ఏ.

ప్రపంచచరిత్రమును పారజూచినయెడల మానవవిజ్ఞానవైఖరులు, కావ్యశిల్పాదుల లక్షణములు, కాలము ననుసరించి నడుచునేకాని దేశమునంటి నడువవని తెలియుచున్నది. కాలమే, కాలస్వభావమే నానాదేశముల ధీమంతుల నొక్కరీతిగ నడిపించుచుండును. ఇంతవరకు అనాగరికమైయున్న జాతిలో యీనాడొక కవి వెలువడి కావ్యరచనా సమర్థుడైనచో నాతడు నవీనజగద్వందితకవిపుంగవులదారుల నంటి రచించునే కాని గతించిన, వీరపౌరాణిక ప్రబంధాలంకారికస్వభావాది కావ్యరీతుల వాఙ్మయచరిత్రావస్థల ననుభవించడు. ఇట్టి కావ్యసిద్ధి కాలపరిస్థితుల ననుసరించి జనించునే కాని యనుకరణాభిలాషచే కాదు. నవీనపరిస్థితులలో విప్పాందిన నవ్యాంధ్రకావ్యరీతులు, పాశ్చాత్యులు నూటయేబదియేండ్లలోను, వంగీయకవులొకటి రెండు పురుషాంతరములందును, పొందిన గుణరూపపరిణామమును, కడచిన పదియేండ్లలో పొందియున్నవి.

విశ్వమందలి నానాదేశములకవిశేఖరులు మహాకావ్యములను, విపులగాధలను, వ్రాయుట మాని, చిన్నికథలు, ఖండకావ్యములు, భావగీతములు, మున్నగు సారస్వతారంభముల నవలంబించియున్నారు. నవీనజీవపరిస్థితులలో నిక్కాలపు స్వార్థధర్మములలో మహాకావ్యకల్పనకు వలయు దీక్షాపరత్వము, రసోపాసనగాధాగౌరవము, లోకహితైకకాంక్షయు, సన్నగిల్లినవి. కవుల కోర్కెలు దీర్చి కావ్యసంతాన సత్ఫలప్రాప్తికై బహుదినము లుపేక్షింపగల రసికపోషకులు లేరు. నాట్యసంగీతకవిత్వములందు ఒకభావమునుగాని, రసమునుగాని, శైలినిగాని, పెంచి వికసింపజేసియందలి సర్వాంగసౌందర్య మవలోకించు ప్రేక్షకులు లేరు. శ్రోతలులేరు. చదువరులు లేరు. పోషకులు లేరు. అంతటి శ్రమచేయు కళావిధాతలు లేరు. చపలచిత్తులై భిన్నరుచు లారయు జనసామాన్య మాధునికకళాపోషకులై వెలయ, నవీన జీవన సందర్భములు, కావ్య పరిమాణముల నిర్ణయింప, మాస దైనిక పత్రికలే ప్రచురణసాధనములై యమరియుండ, నవ్యకావ్యములు చిన్నిచిత్రములై రసపాటవంబున, భావగాంభీర్యమున, గీతికామాధుర్యమున మెప్పించ యత్నించుచున్నవి. జగములో నేదేశమున నెవరికాలమున వ్రాయదొడగినను కావ్యమీరూపమునే చెందుచున్నది. ఇది కాలప్రవాహమహిమ. ఆంధ్రు లిద్దానిగుర్తించి వర్తించుచున్నారు.

ప్రపంచములోని నానాదేశములందు జాతీయభావ మంకురించి పెల్లుబ్బి జాతీయకళాస్వరూపముల నాదరించురీతు లేర్పడినవి. జనసామాన్యమందు వాడుకలోనున్న మాటలు

గీతములు రసవంతముగ దోచి వాని పల్లెటి యందమును, పలుకుతీపిని కవు లనుకరింప యత్నించుచున్నారు. ఈజాతీయతత్వమే మన ఆంధ్రులనుకూడ నావరించియున్నది. పూర్వ మొకప్రక్క నన్నయాదులు సంస్కృతకావ్య లక్షణములే పరిగణించి తెలుగుబాస నన్యపద ములతోడను కొత్తవృత్తములతోడను అలం కరింపుచుండ నాంధ్ర జానపదులు వేరొక ఫణి తిలో స్వకీయభాషామర్యాద లొప్ప సారస్వ తము పెంచుకొని భక్తిశృంగార వీర రసముల గురియించు ముద్దులొలికెడి పదములను, పాట లను బాడుచుండిరి. రాజమహేంద్ర పురోహి తుని కావ్యసంతతి ప్రభుపండితజనాంగీకృతమై లిఖితమై వన్నెచిన్నెల దాల్చుచుండ తెలుగు దేశపు ప్రాకృత సారస్వతము కర్ణాకర్ణికగ గాలిలో దేలుచు సంఘగౌరవములేక యంత రించుచుండెను. ఈనాటికి తెలుగు దేశపుప్రాకృత గీతములు సభాగౌరవ మొందుచున్నవి. నవీ నాంధ్ర కవులు ఖండకావ్యములందు తెలుగు పలుకుల తేటనిగ్గులను మెరయింప జూచు చున్నారు.

ప్రాచీనాంధ్ర మహాకవుల రచనలందు యెక్కడనో ఒకతావున సందర్భవశమున కృతి పతి నభినందించుపట్టున సమకాలిక చరిత్రాంశ ములు సాంఘికరాజకీయపరిస్థితులు పేర్కొన బడుచుండెను. ప్రస్తుతకవిత్వమందు అందులో మేము విమర్శింపబూనిన పత్రికా ప్రచరిత ఖండకావ్యములందు ముప్పాలు సమకాలిక సాంఘిక రాజకీయోద్యమములను దేశనాయ కులను, చరిత్రాంశములను వర్ణించునవై యు న్నవి. సామాన్యసమకాలిక జీవితాంశములు కావ్యవిషయమగునా లేదా అనుసంప్రశ్నము నేటి కావ్యలక్షణ నిరూపణమందు తర్కింప వలసియున్నది. ఈ విషయము మంగిపూడి వెంకటశర్మగారి రచనల నభినందించు పట్టున విస్తరించియున్నాము.

ఇదివరకు ప్రకృతిశాస్త్రములు సృష్టిలో ని యొక్కొక యంశమును, నిర్జీవయంత్రము లోని వివిధభాగములవలె విడదీసి శస్త్రవిభజ నముచేసి, స్థూలముగ పరీక్షించుచుండెను. ఇందుచే శాస్త్రములు వస్తుగుణనిరూపకములై యింద్రియజగత్తును మించక, ఉదారభావ సం జనన ప్రభావ మొప్పకుండెను. కావ్యములు జగదంతరంగమందలి భావ భరితాంశముల నెత్తికొని యుదారమగు కావ్య పరిభాషలో చిత్రించుచుండెను. శాస్త్రముల భాష నీరస గద్యముగను, కావ్యపరిభాష యుదార రస పూరిత చిత్రలక్షణములతోడను నిండి, విష యమందును, శైలియందును కావ్యశాస్త్ర ములకు విప్పగు భేద మగుపడుచుండెను.

ఈనాడు శాస్త్రములు వస్తులక్షణనిరూ పణమే ప్రధానాంశముగ నెంచక, విశాలప్ర పంచములోని నానావిషయముల రూపాంగ సామ్యతను, ధర్మైక్యతను ప్రకటించుచు జగ ద్వ్యాప్తము లయిన యీశ్వరవిలాస లీలల జిత్రించుకావ్యము లగుచున్నవి. “చేతనాచేత నము” లను, పదార్థవిభజనము నశించి, జగ మంతయు ప్రాణమయమై మనోమయమై యా స్వాదించున ట్లూహింపబడుచున్నది. ఇది

మానసవిజ్ఞానకోశముల యుగము. బెర్గిసన్, అరవింద ఘోషుల మానసవిజ్ఞానసోపానముల నంటి శాస్త్రకళాప్రపంచ మేర్పడుచున్నది. నేటి ప్రకృతిశాస్త్రములు భావోద్దీపకములై ప్రకృతియొక్క గుణరూపాంగనిర్మాణమందును, ఆశ్రితధర్మములందును, ఏకత్వమునుజాటి కావ్యలక్షణమును సమీపించుచున్నవి. ఇందుచే శాస్త్రపరిభాష, కావ్యసౌందర్య మొప్పు తెరవుల వికసించుచున్నది. ఈనాటి వివిధశాస్త్రములందు ఋషిప్రాయులగు మహనీయు లేర్పరచిన సంహితలు చదివిచూచిన, భ్రమర గీతము లెట్టి యానందమును గలిగించునో, గీతా వాక్యము లెట్టి యాధ్యాత్మికచింత నెలకొల్పునో, టర్నరు, వాట్సు, అవనీంద్రనాథుల చిత్రపటము లేయుదారభావముల నుద్దీపించునో, నిశాప్రశాంతశీతలవాతాహ్వతగీతికాస్రవంతు లెవ్విధ మగు రసావేశ పారవశ్యమును గలిగించునో, అట్టి సరసానుభవ యోగసమాధియే, శాస్త్రపరిశోధన లందించుచున్నవి. ఉత్తమ శాస్త్రపఠనము, కావ్యకళాపరిశోధనము ఒకేవిధ మగు జగత్తత్త్వానుభవము నిచ్చుచు లౌకికవ్యాసంగమునుండి బుద్ధిని మరలించి, పరతత్త్వరసానుభూతిలో, యోగ సమాధి గూర్చుచుండును. ఇది నా అనుభూతవిషయము. ఈనాటి కావ్యములు యేదో ఒకఅవస్థను, భావమును ప్రత్యేకముగ నుపలక్షించి, దానియందలి, యంగప్రత్యంగములను, సూక్ష్మముగ బరీక్షించుచు విమర్శనాత్మకములై వెలయుచున్నవి. నవీనభావగీతములు విపులమగు రూపకల్పన గావించక, యల్పాంశములందు స్ఫురించు రసభావవిలసనము విస్తరించుచు, భావపల్లవి పెంచుచున్నవి. శబ్దాలంకారములు ఛందోనియమములు, ఉత్ప్రేక్ష, అతిశయోక్తి, మున్నగు శబ్దార్థ చిత్రములు, నవీనాంధ్రకవిత్వమందు గానరావు. శైలి, సరళలలితమై తేటమాటలు, వాడుకపదములు, భావమథనము, రసపోషణము, నవ్యకవితాలక్షణములై పరగుచున్నవి.

నవీ నాంధ్రకవితా ప్రయత్నములందు పురాణేతిహాసగాథలేకాక, జగములోని సమస్తవిషయములను, కావ్యసామగ్రిగ నంగీకరించు వాడుక లేర్పడినవి. నానాదేశముల ప్రాచీనకవులు, మానవజీవితాంశములను, మానవరూపమున సంభావింపబడిన, దివ్యతత్త్వములను, కావ్యవిషయములుగ గైకొని యుత్తమగుణాంకితులగు నాయికానాయకులనే, కమనీయతన్వంగులనే వర్ణించుచుండిరి. ప్రాచీనకవులు మానవేతరమైన భూతప్రపంచమందలి రూప గాంభీర్య సౌందర్యముల ననుభవించి, కథాసందర్భమున జిత్రించిరి కాని ప్రకృతియందు స్వకీయజీవలక్షణములూ, కావ్యగౌరవము ఆపాదించియుండలేదు. వ్యాస వాల్మీకాది పౌరాణికులు, గిరి వన సారస నదీ సౌందర్యమును, యథారూపముగ వర్ణించియున్నారు. కాళిదాసమహాకవి తన లౌకిక పరిజ్ఞానము నుపమానములందు బొందుపరచెను తరువాతి ప్రబంధకవులు, ప్రకృతినుత్ప్రేక్షించి తమ భౌతికానుభవముల వెల్లడించిరి. ఒక్క భాగవతమందు తప్ప తక్కుడు ప్రాచీన కవిత్వములో నేమెడను మానవమానసముతో భౌతికప్రపంచము పెరలియాడెడి సాను

భూతిగాని, యుపేతుగాని విస్తరింపబడియుండ
లేదు. భాగవతములోకూడ నిది భూతమ
యుండగు వాసుదేవునియెడలనేచూపబడినది.

రూపోల్లేఖనమందు, చేష్టాభివర్ణనమం
దు, భావనిరూపణమందు, రసానుభవనిర్ణయ
మందు, మానససంచారవైఖరుల జిత్రించుట
యందు, ఆత్మానుభవముల వెల్లడించుటయం
దు, ప్రకృతిలోని శబ్దగుణాదులను అనుకరిం
చుటయందు, యథారూపముగ నివేదించుట,
స్వభావకవిత్వ మనబెల్లును. నిజముగ మను
ష్యుడు తన జ్ఞానేంద్రియము లుపయో
గించి, కొంత ప్రపంచమును చూచుచు
న్నాడు. మానసకోశసాధన ముప
యోగించి కొన్ని జగల్లక్షణముల బరికించు
చున్నాడు. తన విజ్ఞానకోశ ముపయోగించి,
స్థూలేంద్రియముల కందరానిలోతు లరయు
చున్నాడు. మానవుని యనుభవముబాహ్యేం
ద్రియ అంతరింద్రియములయొక్కయు, ఆత్మ
ప్రబోధములయొక్కయు, ప్రత్యక్షాను భవ
మున నేర్పడినదియే కాని, ప్రత్యక్షాతీతమైన
విషయమేదియు,విజ్ఞాన ప్రపంచమునగానరాదు
ఏదిచూచినను, యెద్దాని ననుభవించినను,
కావ్యకళాప్రపంచమం దెవ్విధి విస్తరించినను,
మనుష్యుని అనుభవములు, సంచారములు,
జగమును ప్రత్యక్షముగ ననుభవించి యథా
రూపముగ జిత్రించిన స్వభావచిత్రములేకాని
మనుష్యునకు స్వతంత్రభావన మెందునను
లేదు. మనుష్యుని అనుభవములనువిశుద్ధముగ
జెప్పినయెడల, నవియే కోశసాధనమున, నను
భూతమైనను, చిత్రసౌందర్యమొప్పని పేలవ
మున, గద్యసాధుత్వమున, నగుపడును. రాము
డుగ్రభీరుడు; భీముడుబలవంతుడు; అనంగుడతి
సుందరుడు అనిచెప్పటలో జగమంతా రామ
మయామని నిర్వచించుటలో కావ్య సౌందర్య
మేర్పడదు "సముద్రఇవ గాంభీర్యే", అని
గాంభీర్యగుణమందు ప్రత్యక్షముగ బేరొందిన,
రాముని సముద్రమును ఒక్క పర్యాయము
చింతించి చిత్రించుటవలన కావ్య మేర్పడు
చున్నది. చంద్రవదన, పంకజాక్షి "కాలకంఠ
కఠోరకంఠహుంకారంబు చెవుల సోకని నాటి
చిత్తభవుడు" అనునపుడును, కావ్యచిత్ర
మేర్పడుచున్నది. ఇందులో ప్రతి విషయము
ప్రత్యక్షస్వభావసందర్భమే. కాని యీప్ర
త్యక్షానుభవములను విడివిడిగా చెప్పక వస్తు
హేతుఫలాత్మకమైన సంబంధములనూహించి,
గుణరూపభావ సామ్యతల నూహించి, వివి
ధానుభవముల నొక్కచోగూర్చి నిర్వచించు
టవలననే, కావ్యచిత్రము లేర్పడుచున్నవి.
మరియు నొకవస్తువునందు, ప్రత్యక్షముగ నను
భవించిన గుణములను, మరియొకదానియం
దారోపించుటవలనను, అచ్చట నున్నవేమో
అని భ్రమపడుటవలనను, సామ్య విరోధము
లను గార్యకారణములను బరికించుటవలనను,
కావ్యాలంకారములు ఏర్పడుచున్నవి. ఇటు
లనే, స్థూలేంద్రియ, సూక్ష్మేంద్రియ మార్గ
ముల, మానవుడు తెలుసుకొను వివిధాను
భవములను, నిజముగ ప్రత్యక్షములై,స్వభావ
జాతీయతతో వర్ణింపవలసినవానిని, ఒకదాని
తో నొకటిపోల్చియు, విరోధమాపాదించియు
ఒకదానియం దొకదాని నూహించియు,మాన

వుడు వివిధరీతుల నగుపడు కావ్య చమత్కా రముల నేర్పరచియున్నాడు. అన్నమయ, మనోమయ, విజ్ఞానమయకోశములతో జూడ బడు, అనుభవింపబడు, ప్రపంచమునభివర్ణించు కావ్యకళారీతులు, గణితప్రకారముల నస్తరీతులమాత్రమే గ్రహింపగలవు. వీనిని అనుభవించురుచులుకూడ యేడుమాత్రమే. ప్రాణచోదితమైన చేష్టలుకూడ బరికించినచో 15 వైఖరు లగును.

అన్నము —రూపము— అ

ప్రాణము —చేష్ట— ఆ

మనస్సు —భావము— ఇ

విజ్ఞానము—దివ్యసూచనము— ఈ

ఇందులో ఒక్కొకటి 4 విధములు, జంటలుగా 6 విధములు, మూడేసికలిసి 4 రీతులు, నాలుగూకలిసి 1 టి వెరసి 15 వైఖరులుగ మానవుని జ్ఞానేంద్రియానుభూతమగు విజ్ఞానము, కావ్యచిత్రాదులందు వెలుంగగలదు. కాని అనుభవములో నివియన్నియు చేరియే వేరువేరుపాళ్లలో కలిసియే వచ్చుచు ననంతమగు కావ్యవైఖరులు, లెక్కలేనిరుగులు, యేర్పరుచుచున్నవి కలయికలో నివి పొందు ప్రాముఖ్యమునుపట్టి కావ్యచిత్రాదులు యథారూపములనియు, సాంకేతికములనియు, భావభరితములనియు, దివ్యజ్ఞానసూచకంబులనియు, చిత్రాలంకారశోభితములనియు, వేరువేరు పేరుల బ్రశంసింపబడుచున్నవే గాని లోతుగ విచారించినయెడల మనుష్యుని విజ్ఞానమందు ప్రత్యక్షముకాని దేదియులేదు. కవి, శిల్పకుల రచనలందు స్వభావనిర్దేశముతప్ప వేరేమియు లేదు. మనిషి ఏదివర్ణించినా, స్వభావోక్తియేకాని, స్వతంత్రకల్పనము వీని కమరియుండలేదు. ఇందుచే జగములోని కావ్యచిత్రశిల్పములన్నియు, వివిధసోపానములఅనుభవములను తెలుపు స్వభావచిత్రములనియే, అన్నియు నొక్కటే యని నిర్వచింప గలిగియున్నాను. కాని రూపచేష్టాభివర్ణనము, మానససంచారవైఖరులు, అలంకారముల అతుకుబాటు లేకుండ, విశుద్ధముగ శాస్త్రసారళ్యములో వర్ణించుపట్టులనే స్వభావకవిత్వమని చెప్పుచున్నాము.

తొల్లిటి తెలుగుకవిసింగములలో చేష్టాభివర్ణనమందు పోతరాజును, మానసవ్యాపారోల్లేఖనమందు తిక్కనసూరనాదులను స్వభావకవులని చెప్పవచ్చును. ముక్కుతిమ్మన "నానాసూనవితానవాసనల నానందించు సారంగ మేలాంన న్నొల్లదటంచు"అను పద్యములో సంపెంగపువ్వుయొక్క విరహావస్థను వర్ణించినాడేకాని యీ వర్ణనమంతయు సత్యభామ ముక్కుటందమును రూపించుట కుపయోగింపబడినది. పెద్దన సూర్యాస్తమయరాగముల జిత్రించుచు వరూధిని యాశాభంగమునకు వగచి "రోషభీషణ స్ఫురణ వహించెనో యన నభోమణి దాల్చె గషాయదీధితిన్" అని చెప్పియున్నాడు. ఇందువరూధిని విరహవేదనమే ప్రధానాంశముగాని, సూర్యాస్తమయపు వెలవెలపాటుపెద్దన కేవిధమైన భావోదయము కల్పింపలేదు.

"యాత్యేకతో స్తశిఖరం పతిరోషధీనాం
ఆవిష్కృతో౽రుణపురస్సరఏకతో౽ర్కః

తేజోద్వయస్య యుగపద్వ్య సనోదయా
భ్యాం"

అనుషట్టున కాళిదాసు చూపిన సానుభూతి పెద్దన వాక్యములందు లేదు.)

పురాణములందును ప్రబంధములందును విరివిగ ప్రత్యేక పద్యములలో, వర్ణింపబడిన ఋతువులు, గిరినదీవనారామ కాసారసౌంద ర్యము, శుకపికాదులు, కావ్యాంశ మగు, మానవ చరిత్రోల్లేఖనమునకు, వన్నె వెట్టెడి యుపాంగములుగ నవలంబింపబడినవే కాని, భౌతికవిషయములందు పూర్వకవు లెవ్విధ మైన కావ్యయోగ్యతను గణియింపరైరి. ఈ నాటి ఖండకావ్యము లల్లు నవీనాంధ్రకవులు ప్రకృతియొక్క రూపావస్థలకు మానవ చరి త్రముతో దులదూగుగౌరవమిచ్చుచున్నారు. మరియు నవీనకాలతత్వమగు మానస విజ్ఞాన వీథులలో నవేద్యతత్వజిజ్ఞాసలో తమ కావ్య రీతుల సంచరింపజేయుచున్నారు.

ఖండకావ్యములు, జాతీయ భావము, శాస్త్రవైఖరి గద్యసామీప్యత, కావ్యాలం కార సంప్రదాయముల ద్రోసిపుచ్చుట, భావ విమర్శనము, కల్పనయందు వృత్తములందు లక్షణమందు, కావ్యవిషయమందు క్రొత్త దారుల పరీక్షించువేడుక యీనాటి తెలుగు కవిత్వమునకు ముఖ్యాంగములై యున్నవి. తెలుగుబాస పూర్వకవులచేతిలో విపులమగు కావ్యసిద్ధినొందియున్నది. వీరికల్పన బాహుళ్య మురుచివంతమై ప్రస్తుత కావ్యయత్నముల వెలు గును గ్రమ్మివైచుచున్నది. పూర్వోన్నత్య మనుభవించిన కుటుంబములోగాని, జాతిలో గాని నవీనులు విశేషవిఖ్యాతి నొందనేరరు. పూర్వుల ప్రతిష్ఠ వీరియత్నములకు ఒకప్రక్క దోడ్పడుచు, మరియొకవంక దుస్తరమగు సం ప్రదాయనిబంధనము లేర్పరుచును. వారు, తామందుకొనిన విషయముల కుపయోగించెడి పరిభాషయు, కల్పనములు యేర్పరచియున్నా రు. ఇప్పుడు కాలోచితముగ కావ్యవిషయ ము భిన్నమైనది. ఇందు కనుకూలమైన భా షను, పూర్వకవుల దివిటీవెలుగుముందర నవీ నాంధ్రకవులు స్వతంత్రించి కల్పింపజాలక, యుక్కిరిబిక్కిరి అగుచున్నారు. చూచువా రికి నేటి తెలుగుకవిత్వము విచ్చలవిడియై, హద్దులుమీరి, చెలరేగుచు నంతులేని ప్రయో గపరీక్షావేదనమున దెప్పరిల్లిన ట్లగుపడుచు న్నది. కాని యోపికతో విచారించిచూచిన తెలుగుదేశము కావ్య, సంగీత, నాటక, చిత్ర కళలందు విపరీతమగు ప్రసవావేదనమందుచు బలు మొగంబుల వికసించుచున్న వాస్తవ మగుపడును.

ఆంధ్రుల ప్రత్యేకజాతీయ లక్షణము సాం ఘికవిషయములలో స్వల్పవిద్యాధన ధీశక్తు లొాదవిన పలువురు యేకముఖమున యత్నించి మహాకార్యములను నెరవేర్చునదై యున్నది. ఈదేశపు మత సాంఘిక రాజకీయ ఆర్థిక చరి త్రానుభవములబట్టి యిచ్చట మహామహులై లోకములోని బలవిద్యాధనప్రజ్ఞా బాహుళ్య మును ఒక్కతావున నిలుపగల విపరీత పురు షు లుత్పన్నముగానేరరు. కాని దేశము సమస్త విషయములలో పలువురికేలూతనొంది కార్య సిద్ధిలో నేరికిని జంకని రీతి వికసించు చున్నది.

ఇక్కడ మహాకవి, మహాద్రష్ట మహాత్ముడు ఒక్కడుగ బయలిడకపోవచ్చును. కాని నేడు తెలుగుకైతల బెంపొందించుచున్న రెండు వందల బాలకవులు తలకొక యలంకారమును సమర్పించి యాంధ్రభారతిస్వరూపమును నిండు పొలుపుననవ్యసౌందర్యమహిమతో జెన్నొంద శిల్పించియున్నారు. ఆంధ్రగీతికలు స్వరాజ్య సౌభాగ్యములను, స్వారాజ్య భోగములను బొంద మిన్నుమన్నుల జిందులాడు చున్నవి. యూరపుదేశములు రెండు శతాబ్దములలో పొందినకావ్యసిద్ధి వంగీయ కవిశేఖరులు కాళీ ఘట్టవిపులైశ్వర్య సహాయమున దిశాంతముల వెలిగింప జేసిన కావ్యసిద్ధి, పేరుపెంపులరయని తెలుగుసీమల పిల్లకవులు పదియేండ్లలోనందికొని, తెలుగు పలుకుల తేటతీపిలో నూరించుచున్నారు. ఆంధ్రుల కావ్యసిద్ధిలో సిగ్గొందవలసినవిషయ మెద్దియు, తలవంచవలసిన వెనుకపాటేదియు లేదు. అభిమానించి, పెద్దజేసి, యన్యభాషల సంతరించి, నాగరకప్రపంచమున నాంధ్రుల కావ్యసిద్ధి నెరజల్లు దేశాభిమానులే కొఱ వగుచున్నారు. కాని, యాంధ్రభారతిమాత్ర మాధునిక ప్రాచీనభూషణాంబరముల నిండు పొలుపుతో శోభిల్లుచునేయున్నది.

మఱియు, కావ్యశిల్పాదులందు ఆంధ్రుల ప్రత్యేకలక్షణము, వీరి కావ్యములను చిత్రశిల్పములను, తక్కుడు భారతీయ కళారూపములతో బోల్చిచూచిన స్పష్టమగును. వ్యాసుని భారతమును కవిత్రయపు తెలుగుదానితో—శుకుని భాగవతమును, పోతనకృతముతో—కుమారసంభవమును, హరవిలాసముతో—సంస్కృతకావ్యములను పెద్దనాదులయల్లికలతో—హైందవ శిల్పాలంకారములను అమరావతి, తాటపత్రిలోని చెక్కడు పనులతో పోల్చిచూచినయెడల, కళలందు తెలుగువారి నైజప్రతిభ గోచరింపగలదు. వీరు విపులమగు విశాలమగు, పరిమాణగాంభీర్యము లొప్పు కల్పనలజేయరు. కొద్దిపరిమితిలో చిత్రలక్షణ మెక్కువ దీపించునట్లు రస భావాలంకారములు, నాట్యవైఖరులు అందముగ నగుపడునట్లు రచించుచుందురు. ఈ కళారహస్యమును తెలుగుసీమయందొక వెడి నిదర్శనములన్నియు స్థిరపరచుచున్నది. కొద్దిపరిమితిలో విశేషమగు నలంకారముల గూర్చి మిక్కిలి యందముగను, రసవంతముగను రచించుటయే ఆంధ్రుల నిజస్వభావము. తెలుగుబాస నైజమాధుర్యము భక్తి శృంగార రసములలో వెలుగొందుచుండును. ఇతర రసముల బోషింపవలసివచ్చినపు డన్యభాషాపదముల బ్రయోగింపకతీరదు. నేటి తెలుగు కవిత్వమో కల్పనలందును, వృత్తములందును స్వతంత్రసంచార మొనర్చుచున్నదే కాని, పదజాలమును పెంచుకొనుయత్నము లంతగా జేయకున్నది.

తిరుపతి వెంకటకవు లాధునికాంధ్ర కావ్యవాటికాపాలకులై. తేటైన తెలుగుదారులవిప్పి చూప—రాయప్రోలు సుబ్బారాయని లలితాంధ్రపద ప్రయోగ మనివార్యభావ విస్తారమున జెలువొంద—గురజాడ అప్పారావు తెలుగునిగ్గులదేలు గోరంకికూతలసారువిహార—

మంగిపూడి వేంకటశర్మ జంతుజాలముతో సరససల్లాపములాడి లేతతలపుల పల్లవింప— లక్ష్మీకాంతము, సత్యనారాయణ, రామిరెడ్డి, వెంకటపార్వతీశ్వరులు, సాహితీసమితి మున్నగు బాలకవు లెందరో వైష్ణవనాయికాలాపముల సుకుమారగీతికాంజలు లర్పింప— తెలుగుకైతల కొత్తపోకడలు, రాజమహేంద్రపురోహితుని కావ్యసామ్రాజ్యమును, చరిత్రాంశముగ రూపుమాపి, కావ్యాలంకారశృంఖలావిచ్ఛేదన మొనర్చి, తేటైన గీతమాలికలతో, తియ్యని తెలుగుపలుకులతో, కమ్మని యాలపోకడలతో, చురుకులీనెడి క్రొత్తరూపులతో షడ్రసస్ఫూర్తితో, నవరసాలంకృతమై జగదాదరణీయసుందరాకారమున వెలుగొందుచున్నవి.

ఆరుద్రపురుగు

భండారు వీరరాజేశ్వరరావు గారు, బి. ఏ.

చలిత నిదాఘ రాక్షస నిశాత ప్రచండిమ మోర్వలేక మూ
ర్ఛిలియును, ప్రావృడంబుదశరీరు జయంజయ దుందుభిస్వనం
బులు చెవిదూఱ, పుల్కలు గుబుల్కొన మేల్కొను భూకుమారిక౯
దలకొన జేయు నీ బయలునం గల పచ్చికమోకజొంపముల్.

ఉ. ఈ నెఱసంజకెందళుకు లీ ధరణీమణి బాసిపోవ నెం
తేని గృశించి, తమ్ము స్మరియించెడు చిన్నె లొసంగి మిత్ర స
న్మానము జేయనెంచి, సుకుమార తృణార్ద్ర దుకూలశయ్యల౯
గూనుక జేసిపోయె ననుగుంబసిబిడ్డల నార్ద్రపుర్వులన్.

చ. కడుపునగన్నవారు మమకారము నావలద్రోసి యేగి రం
చడలక, నూత్న బాంధవగృహాంగణసీమ వసింప నివ్వెఱం

బడకయు, పట్టుపూఁబఱుపుపై సుఖనిద్ర మునుంగుచున్న దీ
బుడుత, తదీయ ప్రేమపరిపూరిత నిర్మలభావ మెట్టిదో!!

గీ. తత చరాచరభూతసంతతులనెల్ల, అమల సౌహార్ద్రభావరసార్ద్రములయి
అనుపమానంద సుఖ మనోహరములైన, శైశవప్రాయదశలు పూజ్యములుగావె!!!

గీ. ఎడనెడఁ గన్నవారింటి గొడవలేవొ, కలలఁగనుచుంట నీ పురుగులవలంతి
చిన్ని నునుమేను కదలించుచున్నదిద్ది, ఎంత ప్రేమార్ద్రసుకుమారహృదయయహహా!!!

* * * * * *

గీ. ఈ ప్రభాతారుణాదిత్యహేమపాద,రజము నునుమేనుపై వింతరంగు లీన
కన్నులరవిప్పి, తన చిన్ని కాళ్ల విచ్చి, ప్రాకులాడెడు నెటకొ యీ పడుచుపురుగు!!

సీ. తనబాట నావరించిన చిన్నసలుసు లా,వలకు ముంగాళ్ల ద్రోపాడుకొనుచు
బలవత్తరాటంకములు గల్గునెడ పూర్వ,మార్గ మింకొకత్రోవ మార్చుకొనుచు
పగవేగులకు కనంబడకుండునటు దారి, నడుగుజాడలను రూపడచుకొనుచు
ఆప్రదేశనివాసు లగువారి భావదృ,ష్టులనెల్ల తనవైపు మలపుకొనుచు

గీ. యెదియొ గమ్యప్రదేశమాతృకనుజేర, నాయతంపడు పటురాజకీయవేత్త
యటుల నడచుచునున్న దీయార్ద్రపురుగు, సృష్టిలోనేస్థలం బాక్రమించుకొనునొ,!!

ఉ. ఆయెడ తెల్విమాలిన యొయారి యొకర్తుక, చిట్టిబొట్టునో
మీఁయగనేగుచుఁ గెలన నీపురుగుఁ గని, దానిబట్టి, కెం
జాయల మేన్మి కుంకుమపుసారము మంజిమ మొల్కునట్లుగఁ
జేయదలంచి, కూర్మి బరణిఁ బడవైచుకపోయె నక్కటా!!

గీ. సకలసృష్టి ప్రధానవిజ్ఞానియైన, నరుడు, నతిసూక్ష్మమగు నార్ద్రపురుగుకరణి
తన భవిష్యద్విశేషంబులను గ్రహించ,లేక యెప్పటికపుడు త్రుళ్లిపడుగాదె?

గీ. ఆ కటుకుఁజేయి తనమేన సోకినంత, చికిలిపగడంబువలె ముడించికొనెపురుగు;
ప్రకృతి చైతన్య సహజలావణ్యములను, పాడుచేయుట మనుజస్వభావమేమొ!!

గ్రామపునర్నిర్మాణ సాధనములు

ఆర్. కృష్ణశాస్త్రిగారు, బి. ఎ. (ఆనర్సు)

ప్రకృతము మన దేశమం దెల్లెడలను గ్రామపునర్నిర్మాణసన్నాహములు సలుపబడుచున్నవి. కీర్తిశేషులైన దేశబంధు చిత్తరంజనదాసుదారి అఖిలభారత జ్ఞాపకచిహ్ననిధి యీ యుద్యమమునకై వినియోగింపబడునని మహాత్మగాంధిగారును, తదితర ప్రముఖులును తెలిపియున్నారు. ఇదియును గాక, స్వతంత్ర సామ్రాజ్యపదవి నలంకరించియుండు ప్రతిదేశమును ప్రజాసామాన్య నివాసములగు గ్రామపునరోద్ధారణ ప్రయత్నములు జరుపుచున్నది. ఇట్టి తరుణమున మనమూరకుండుట పాడిగాదు. ఈ యుద్దేశము లనతి కాలమున ఫలింపవలెనన్న మన దేశవాసుల జ్ఞానాభివృద్ధి ముఖ్యముగ అత్యావశ్యకమని చెప్పుట కేలాటిసందియమును లేదు.

ప్రకృతము మన కర్తవ్య మేమన:— ప్రస్తుతపు పాఠశాలలను మూడు తరగతులుగా భాగింపవచ్చును. (1) ప్రజలచే నడుపబడు ప్రైవేటు పాఠశాలలు. (2) గవర్నమెంటువారిచే గ్రాంటుపొందుచు, పోషింపబడునవి. (3) గవర్నమెంటువారిచే స్థాపింపబడిన పాఠశాలలు. ఇప్పటికున్న యీ పాఠశాలలను పోషించి నశింపకుండునట్లు జేయుటయు, నూతనపాఠశాలల స్థాపించుటయు మనవిధియై యున్నది. మన మెల్లపుడు ప్రభుత్వమువారిపై నాధారపడియుంటిమేని మన మేకార్యమును జేయజాలము. పరులసహాయముకన్న స్వయంకృషియే శ్రేష్టము. ఒకగ్రామమున మనమొక క్రొత్తబడి పెట్టవలయునన్న స్థానికులైన భాగ్యవంతులు కొందరుచేరి కొంత చందాను పోగుచేసి యొక పుపాధ్యాయుని నియమించి, అతని జీవనము జరిపెదమని వాగ్దత్తమిచ్చిన కార్యము సులభముగ కొనసాగును. బీదసాదల పిల్లలను అటుతర్వాత చేర్చుకొనవచ్చును. ద్రవ్యమివ్వలేనివారు ధాన్యరూపముగ తమ చందాను పంటకాలమునం దియ్యవచ్చును.

ప్రస్తుతము ఏయుద్యోగమును దొరకక, ఎట్టి జీవనోపాయమును లేనివారే విద్యాశాఖ నాశ్రయించుచున్నారు. ఉపాధ్యాయుల కిచ్చు వేతనము బహుస్వల్పమగుటచే తగినమేధావులా వృత్తి నవలంబింప కున్నారు. పాఠశాలల స్థితి మన దేశమున నిట్లుండుట కడు శోచనీయము ఉపాధ్యాయులకు తగిన జీతమిచ్చు శక్తి గలుగువరకు వారిని యితరవృత్తిచేదైన నొక దాని నవలంబింప అనుమతి యొసగిన యీకష్టము కొంతవరకు నివారించుటకు సాధ్యమగును. గవర్నమెంటువారుకూడ యీవిషయము నాలోచించికాబోలు అనేకచోట్ల యుపాధ్యాయులను బ్రాంచిపోస్టుమాస్టర్లుగా నియమించియున్నారు. అదేరీతిగ మనముకూడ కొన్ని

-చోట్ల పగటిపూట నితర వృత్తి నేదైన కలిగి యుండినవారిని రాత్రియందు విద్యగరపుటకు నియోగింపవచ్చును. అయితేయుపాధ్యాయులు యీరీతిగ జీవనోపాయమునకును సహాయ భూతములగు నితరవృత్తుల నవలంభించినవిద్య చక్కగా బాలురకు బోధించుట కాటంకము కలుగునని కొందరు సందేహింపవచ్చును. కాని గవర్నమెంటువారు ఉపాధ్యాయులు తపాలా ఫీసుపని చూచుచున్నందువలన విద్యాశాఖకు యేలాటిలోపమును కలుగలేదని(Vide Quenquennial Report on Indian Education (1907.12.) ప్రచురించి యున్నారు. ఎట్లైనను యిట్టి ఏర్పాటులు తాత్కాలికములుగా భావించి సాధ్యమైనంతత్వరలోఉపాధ్యాయుల శక్తినంతయు విద్యావిషయముబందే ప్రయోగింపజేయుటకై వారికి తగిన వేతనము లిచ్చి జీవనోపాయము కల్పింప ప్రయత్నింపవలెను. కేవల ధనార్జనాప్రీతిగలవారు యీ వృత్తికి తగరు.

ఇట్టి పాఠశాలలను పెట్టుటకై సుందర భవనములకై వేచియుండ నవసరము లేదు. దాదాపుగ ప్రతిగ్రామము నందును, దేవాలయము లుండును. పాఠశాలలనట్టిఆలయము లందో, లేక గ్రామచావడియందో, లేక ధర్మ సత్రమందో కొంతకాలము పెట్టవచ్చును. తరువాత గ్రామస్థులందరేకీభవించిన నొక కొట్టము నతిశీఘ్రకాలములో నిర్మింపవచ్చును. భాగ్యవంతులు స్థలముచితముగ, మరికొందరు తమకష్టమును యుచితముగ నొసగవచ్చును. క్రమేణ విద్యాశాఖవారికి వ్రాసి గ్రాంటు తెప్పించుకొని పాఠశాలల నభివృద్ధిపరుప సదుపాయముల కావింపవచ్చును. ఇదియును గాక ఇంగ్లాండు మొదలగు పాశ్చాత్య దేశములందు విద్యాశాఖాధికారులు బహిరంగ పాఠశాలలు (Open-air Schools) స్థాపించుటవలన విద్యార్థుల దేహదారుఢ్య మభివృద్ధి పొందునని బోధించుచున్నారు. ఇట్టి పాఠశాలలు హిందూదేశమునకు నూతనములుకావు పూర్వకాలమున మహర్షులు తమశిష్యులకు (శోభారమణీయమై ప్రకృతికి నిలయములగు) తమఆశ్రమములందు విద్యగరపెడివారు. కాబట్టి భవనముల కొరకు ద్రవ్యములేదని మనముచింతింప నవసరములేదు.

ప్రస్తుతము పాఠశాలలందు గణితము, చదువుట, వ్రాయుట, ముఖ్యముగా బోధింపబడుచున్నవి. ఇవిగాక యింకను బోధింపవలసినవిషయములు పెక్కులున్నవి. మనదేశ మితరదేశములవలె నభివృద్ధి పొందవలెనన్న ఆర్థిక విషయములును, (Economics) రాజ్యాంగపద్ధతులును (Civics) నైతిక సాంప్రదాయములును, మనదేశ చరిత్రయు తప్పక బోధింపవలసి యున్నది. ప్రతిపాఠశాలయువృత్తిసంబంధమగువిద్య (Vocitional training) కూడ గరపుచుండవలెను. ఇట్లు గావించిన యెడల ప్రతివిద్యార్థియు తనపాఠశాలను విడచినవెంటనే తన జీవనోపాయమునకైయెక్కువ కష్టపడవలసిన అవసరముండదు. ప్రతి పాఠశాలయందును బాలభట సంఘ(Boy Scout Association) మొకటి యుండవలెను. అట్టి సంఘములు విద్యార్థులయందు మతవర్ణ భేద

ములు లేక ఐకమత్యత పెంపొందించుచు పరోపకారబుద్ధినికల్పించి దేశసేవచేయ పురికొల్పుచుండును.

పాఠశాలలు స్థాపింపవచ్చునుగాని వానిని పోషించి, కొనసాగించుట అంత సులభమైన కార్యముగాదు. ఆరంభ శూరత్వమువలన ప్రయోజనములేదు. గ్రామస్థులందరు పాఠశాల తమదని భావించి దాని యభివృద్ధికై సదా పాటుబడుచుండవలెను. విద్యాశాఖాధికారులు సంవత్సరమున కొకతూరియో రెండు మారులో తనిఖీకివచ్చుచుందురు అట్టి వారికి నిజస్థితి తెలిసికొనుట కెట్లు సాధ్యమగును? కాబట్టి ప్రతిగ్రామమునందును, గ్రామస్థు లీ విషయమును పరిశీలించి పాఠశాలాసంఘము (School Committee) నొకదానిని నేర్పరుచుకొనవలెను. ఈ కమిటీవా రప్పుడప్పుడు బడిని తనిఖీచేయుచుండవలెను. ఇట్లు చేయుట వలన యుపాధ్యాయులు తమపనియందు అశ్రద్ధగానుండుట కవకాశముండదు. మరియుయీ కమిటీవారు పాఠశాలకు పోదగిన బాల బాలికల తల్లిదండ్రులను ప్రోత్సాహపరిచి తమపిల్లలు పాఠశాలలందు చేరునట్లుగ చేయవలెను. చేరినపిల్లలను ప్రతిదినము పాఠశాలకు పంపునట్లు చేయవలెను. ఇట్లు గ్రామస్థులెల్ల రేకీభవించి యుపాధ్యాయులకు తోడ్పడినగాని యీ కార్యము కొనసాగదు. పాఠశాల లోపాలోపములు విద్యాశాఖాధికారులకు గాని లేక తాలూకా డిస్ట్రిక్టుబోర్డులకుగాని లేక గ్రామస్థులకుగాని తెలిపి నివారించుటయందు యీ కమిటీవారు తోడ్పడవలెను. పాఠశాలలపోషించి యభివృద్ధిపరచుటకు చందాను యీ కమిటీవారు సమకూర్చవలెను. కొన్ని గ్రామములందు కేవలము గ్రాంటుసంపాదించుటకుమాత్రము బడులు యేర్పడినట్లు తెలియుచున్నది. ఈరీతి ప్రజలను మోసముచేయుటకు గ్రామస్థు లవకాశమియ్యకూడదు. అయినను యాకమిటీవారు రంధ్రాన్వేషులై యుపాధ్యాయులపై లేనిపోని నేరము లారోపించి విద్యాభంగము కలిగింపక జాగరూకతతో మెలగవలెను. విద్యాధికారులు, యుపాధ్యాయులు, బాలురు, గ్రామస్థులు, వీ రొండొరులకు సహాయభూతులుగానుండి మెలగినగాని గ్రామవిద్యాభివృద్ధి పొసగదు.

ఇక పెద్దవారికి విద్యగరపుసాధనముల గూర్చి విచారింతము. విద్య నేత్రేంద్రియ మూలముననేగాక శ్రవణేంద్రియముల సహాయమునకూడ నభ్యసింపవచ్చును. అనగా చదువుటకు వ్రాయుటకు తెలియకపోయినను జ్ఞానము వినికిడివలన సంపాదింపవచ్చును. సామాన్యజనులకు భారత రామాయణాది యుత్కృష్టగ్రంథములు హరికథారూపమున భాగవతులవలన బోధింపబడుచుండుట మన కందఱకు తెలిసినవిషయమే. పురాణములు సర్వసాధారణముగ నొకరు చదువుచుండిన అనేకులు గుంపులుగూడి కుగ్రామములందు వినుచుండుట మన మెన్నియోసారులు చూచియుందుము. ఇదియునుగాక భజనమందిరములందు భక్తిరసయుక్తములగు కీర్తనలు పాడుటవలన శ్రవణానందము కలుగుటయే గాక జ్ఞానాభివృద్ధికూడ కలుగుననుట యతిశయో

క్తికాదు. ఈరీతిగ బడికిపోవ సౌఖ్యముకాని ప్రతియొక్కరు జ్ఞానమును గడింపవచ్చును పఠనమందిరముల స్థాపించి విద్యావంతులైన వారు "ఆంధ్రపత్రిక" యిత్యాది వార్తాపత్రికలనుండి ప్రాపంచికవిషయముల రాత్రులందు రైతులకు బోధించి మన దేశమున గల అజ్ఞానమును బాపవచ్చును.

పఠనమందిరములగూర్చి యిదివరకు కొంత చెప్పబడియున్నది. అట్టి పఠనమందిరములలో పుస్తకభాండాగారములుకూడ స్థాపించుట యుత్తమము. ఆంధ్రదేశమున యీ గ్రంథాలయోద్యమము ప్రబలుచుండుట శుభసూచకము. ప్రతిగ్రామమునందును గ్రంథాలయ మొకటి యుండవలెను. వీని యుపయోగములగూర్చి విశేషించి వ్రాయనక్కరలేదు. కాని ముఖ్యముగ ప్రారంభపరీక్షయందు కృతార్థులై పట్టపరీక్షకు చదువ నశక్తులైనవార లనతికాలమున వారుగడించిన విద్యను మరచి పోవుచుందురు. అట్టివారికి యీ గ్రంథాలయములు విరామమునప్పుడెల్ల తమవిద్య నభివృద్ధిపరుప వురికొల్పుచుండును. ఇదిగాక విద్యావంతులైనవారు యీ పుస్తకభాండాగారములం దప్పుడప్పుడు సమావేశమై ప్రాపంచికవ్యవహారముల చర్చించుచు, యుత్కృష్ట గ్రంథముల సారస్యము నితరులకు తెలియ చెప్పుచు తమ జ్ఞానమును వెదజల్ల నవకాశమిచ్చుచుండును.

కావున దేశోద్ధారకులెల్లరు యీవిద్యా ప్రచారోద్యమమునకు తోడ్పడి, యున్నపాఠశాలలను జక్కబరచి, లేనిచోట్ల నూతనముగ స్థాపించి ప్రజలకు జ్ఞానోపదేశమును గావించి శాశ్వతకీర్తిని బడయ ప్రయత్నింతురుగాక!

Printed at the 'Andhra Patrika' Press, No. 7, Thambu Chetty Street, G. T. Madras

అమృతాంజనము

అన్ని నొప్పులకు పరమామృతము

చక్కని డబ్బీతో సహా సీసా 1-కి అణాలు 10 మాత్రమే

అమృతాంజనం డిపో

బొంబాయి లేక మదరాసు

THE ANDHRA HERALD

(*Organ of the Andhra Students Union*)

President.

The Hon. Mr. V. RAMADOSS, A. S. U.

Vice-Presidents.

Diwan Bahadur S. GURUSWAMY CHETTI GARU, B.A., B.L.

M.R.Ry. P. KAMESWARA ROW GARU, M.A., M.L.

,, M. VENKATARANGAYYA GARU, M.A.

,, P. SUBRAHMANYAM GARU, B.A., L.T.

Magazine Committee.

G. V. RAGHAVAYYA, B.A., *Editor*.

S. V. SURYANARAYANA, B.A, *Manager*.

Members.

TATA KRISTNAMURTHY (*Hons. Class*).

Miss B. VENKATARATNAM, M.A.

S. RANGA ROW, *III Year Class*.

P. V. NARASIMHA ROW B.A.

T. NARAYANA ROW (*Hons. Class*).

M. V. SESHAGIRI ROW, B.A.

D. GOVINDA REDDI, IV M.B. *Class*.

V. SATYANARAYANA, B.A.

Printed by Thompson & Co, Madras.